

Xinès A1.1

Shu-ching Liao Pan
David Martínez-Robles
Nuria Pitarque Ledesma

PID_00213767

L'encàrrec i la creació d'aquest material docent han estat coordinats pel professor David Martínez-Robles (2014)

Dipòsit legal: B-16.557-2014

Els textos i imatges publicats en aquesta obra estan subjectes –llevat que s'indiqui el contrari– a una llicència de Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada (BY-NC-ND) v.3.0 Espanya de Creative Commons. Podeu copiar-los, distribuir-los i transmetre'ls públicament sempre que en citeu l'autor i la font (FUOC. Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya), no en feu un ús comercial i no en feu obra derivada. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/legalcode.ca>

Introducció

Aquesta és la primera de les assignatures de llengua xinesa de la Universitat Oberta de Catalunya. L'estudi del xinès ha esdevingut en els últims anys una eina fonamental per comprendre un dels principals actors del món global del segle XXI. Conseqüentment, el nombre d'estudiants de xinès ha crescut de manera exponencial arreu del món, de manera paral·lela al protagonisme creixent de la Xina com a potència mundial.

Aprendre xinès no és una tasca senzilla, com no ho és aprendre qualsevol altra llengua. Però deixant de banda dels desafiaments sintàctics, lèxics o socioculturals habituals en altres llengües, l'estudiant de xinès a més s'enfronta a un sistema d'escriptura únic, tan enriquidor com complex, format per milers de caràcters. Aquesta assignatura està concebuda com un primer pas per apropar-se d'una manera global a l'aprenentatge d'aquesta llengua i de la seva escriptura. Durant aquest semestre, l'estudiant començarà a desenvolupar de manera pràctica les diferents destreses de comprensió i producció, tant oral com escrita –incloent-hi els caràcters xinesos– que són necessàries per un aprenentatge integral del xinès.

L'objectiu general d'aquest curs és començar a adquirir unes competències lingüístiques bàsiques que permetin emprar el xinès com a vehicle de comunicació en els diferents àmbits de la vida social. Perquè això es pugui assolir, els diferents materials de l'assignatura integren les habilitats receptives i productives bàsiques, tant de la llengua oral com de l'escriptura, així com també es desenvolupen tècniques i estratègies per a l'aprenentatge autònom i continu de la llengua.

De manera més concreta, els objectius finals són:

- Comprendre el funcionament i l'ús del sistema de transliteració que s'usarà com a eina bàsica de l'estudi del xinès, el pinyin.
- Desenvolupar la capacitat de reconèixer, distingir i produir els sons fonamentals del xinès mandarí, inclosos els tons.
- Adquirir de manera equilibrada una base lèxica i sintàctica suficient i dotar-la de suficient funcionalitat comunicativa com perquè permeti l'estudiant produir i enfrontar-se a textos xinesos bàsics, tant orals com escrits, sobre aspectes generals de la seva vida quotidiana.
- Des del punt de vista de l'escriptura, entendre l'ordre i reconèixer els traços bàsics i els components que formen els caràcters xinesos, posant especial èmfasi en els radicals més comuns i el seu significat.
- Conèixer els usos i convencions socials bàsics vinculats amb les situacions d'ús que s'estudiaran en aquesta assignatura

- Desenvolupar estratègies d'aprenentatge, tant autònom com col·laboratiu, que han d'esdevenir una eina fonamental per l'aprenentatge del xinès en assignatures posteriors.

Per aconseguir-ho, l'estudiant disposa de dos tipus fonamentals de materials d'aprenentatge, que esdevindran la base de les activitats que es desenvoluparan a l'aula de xinès. Per una banda, tot un seguit de recursos online, que inclouen àudios, exercicis i pràctiques de tot tipus de destreses lingüístiques o aclariments i explicacions de lèxic o sintaxi, que treballarà de manera autònoma tot i que guiada; i per l'altra, aquests materials en paper, que inclouen bàsicament textos i vocabularis.

El curs té una estructura molt definida i simple. Està format per vuit unitats, cinc d'elles bàsiques i tres de repàs. Les unitats bàsiques es componen d'un conjunt de textos –en la majoria de casos quatre– que esdevenen el punt de partida de les activitats d'aprenentatge proposades durant les dues setmanes que està previst que hi dediqui l'estudiant a cada una d'elles. Les unitats de repàs, en canvi, estan dissenyades perquè es treballin durant una sola setmana, a partir d'un únic text que incorpora un nombre més reduït de vocabulari nou i que en general no inclou nous temes gramaticals. El treball de l'estudiant en cada una d'aquestes unitats d'aprenentatge es basarà de manera conjunta en els materials en paper, els materials online i les activitats que es proposin a l'aula per tal d'assolir els objectius i les competències proposades.

Aquests materials en paper estan encapçalats per dues breus introduccions a la fonètica del xinès mandarí i a l'escriptura xinesa. És molt important que l'estudiant llegeixi aquestes introduccions durant els primers dies de curs, ja que li proporcionaran la base terminològica necessària i li oferiran una visió de conjunt de les característiques d'aquests dos elements tan bàsics de la llengua xinesa. L'objectiu, però, no és que l'estudiant aprengui a nivell teòric, per exemple, què és un to o quina és l'estructura de la síl·laba xinesa, o memoritzi quins diferents traços existeixen en la composició dels caràcters xinesos; aquestes introduccions han de ser un material de referència que caldrà consultar posteriorment, quan s'aprengui de manera pràctica a distingir els tons o a escriure els diferents caràcters xinesos.

En aquests materials en paper, a totes les unitats apareixen apartats comuns, que detallem a continuació:

- **Textos 课文 (kèwén).** Són el punt de partida i el nucli de les activitats de l'estudiant. Cada text proposa un lèxic i un conjunt de caràcters xinesos que, de manera gradual, han de permetre assolir els objectius de l'assignatura. Els textos es presenten en caràcters xinesos simplificats i amb la seva transliteració pinyin, el sistema oficial de transliteració de la República Popular de la Xina, que és el que emprem en els cursos de xinès de la UOC. Ara bé, a partir de la unitat 7 només s'ofereix la transliteració pinyin del vocabulari nou de cada text, per evitar que l'estudiant desenvolupi una dependència del pinyin. En

alguns casos, en els textos també s'hi inclouen notes i aclariments sobre expressions, pronunciació, puntuació, etc.

- **Vocabularis 生词 (shēngcí).** Es tracta dels llistats de paraules noves que apareixen en cada text. S'ha intentat que el vocabulari que l'estudiant haurà d'assimilar setmanalment tingui un volum equilibrat d'entre 10 i 15 paraules, xifra que en les unitats de repàs es redueix a aproximadament la meitat. En aquests llistats s'indica el nivell HSK en què apareix cada paraula perquè serveixi perquè l'estudiant interessat en preparar aquests exàmens pugui elaborar els seus llistats de vocabulari o ho tingui en compte a l'hora de repassar. Quan no s'indica cap nivell, la paraula no forma part dels llistats de vocabulari de l'HSK.
- **Vocabularis complementaris 补充生词 (bǔchōng shēngcí).** Al final d'algunes unitats apareixen llistats de vocabulari vinculat temàticament a les qüestions que es treballen en els textos i que poden ser útils per completar el lèxic o la capacitat expressiva a l'hora de comunicar-se en xinès. Aquest vocabulari complementari no es pressuposarà en les unitats posteriors, de manera que quan paraules complementàries apareguin per primera vegada en textos, apareixeran destacades com a vocabulari nou. En aquests llistats també apareix el nivell HSK de cada paraula amb l'objectiu de treballar bé el vocabulari de cada nivell HSK.
- A més d'aquests apartats, les unitats de repàs n'incorporen un altre amb temes de **repàs 复习 (fùxí)** que fan referència a l'escriptura, el lèxic i la gramàtica estudiats en les unitats prèvies. No es tracta d'exercicis, sinó d'explicacions resumides i esquemes amb exemples d'ús de les diverses qüestions que s'han treballat a les unitats anteriors. Tots els apartats de repàs inclouen un últim punt titulat "Abans de passar a la següent unitat..." que l'estudiant ha d'usar per comprovar que el seu nivell d'assoliment d'objectius i competències és l'adequat. Les respostes a aquestes preguntes no es troben en aquests materials, i cal que qualsevol dubte que us puguin generar el comenteu al vostre professor o l'exposeu al Fòrum de l'aula per compartir-lo amb els companys.

La fonètica del xinès mandarí

Existeixen molts dialectes diferents del xinès modern, alguns dels quals molt allunyats entre ells. En els cursos de llengua xinesa de la Universitat Oberta de Catalunya estudiarem el xinès mandarí (conegut com a *pǔtōnghuà*, 普通话), el més parlat i considerat oficial a la Xina.

El xinès és una llengua fonèticament molt diferent de les llengües que es parlen a Europa. Per aprendre correctament la pronunciació del xinès és fonamental estudiar i comprendre el sistema de transliteració oficial del mandarí, el pinyin (*pīnyīn*), abreviatura de *Hànyǔ pīnyīn* (汉语拼音). És un sistema basat en l'alfabet llatí, malgrat que la pronunciació que representen algunes de les lletres i combinacions de lletres no és la que a primer cop d'ull ens poden suggerir.

1. La síl·laba xinesa

L'estructura de la síl·laba en el xinès mandarí és molt simple: té dues parts bàsiques, la "inicial" i la "final".

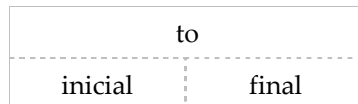
- La inicial generalment és una consonant simple, tot i que existeixen síl·labes sense part consonàntica inicial.
- La final està formada per una vocal o conjunt de vocals, i en alguns casos a més hi ha una consonant nasal final.

Aquesta simplicitat de la síl·laba xinesa té com a conseqüència un nombre de síl·labes molt limitat (prop de 400). Cal tenir en compte que habitualment es defineix la llengua xinesa com a monosil·làbica. Tot i que això no és estrictament cert, ja que la majoria de paraules o *cí* (词) del xinès mandarí estan formades per més d'una síl·laba, tots els caràcters xinesos o *hanzi* (汉字) es pronuncien amb una sola síl·laba. Tenint en compte que existeixen milers de caràcters xinesos diferents, i que només hi ha uns pocs centenars de síl·labes, és evident que el nombre d'homòfons del xinès mandarí és molt elevat.

Ara bé, la síl·laba xinesa té un tercer component que la fa més complexa i que permet que el nombre de síl·labes del mandarí augmenti significativament fins a les mil dues-centes. Aquest element és el to.

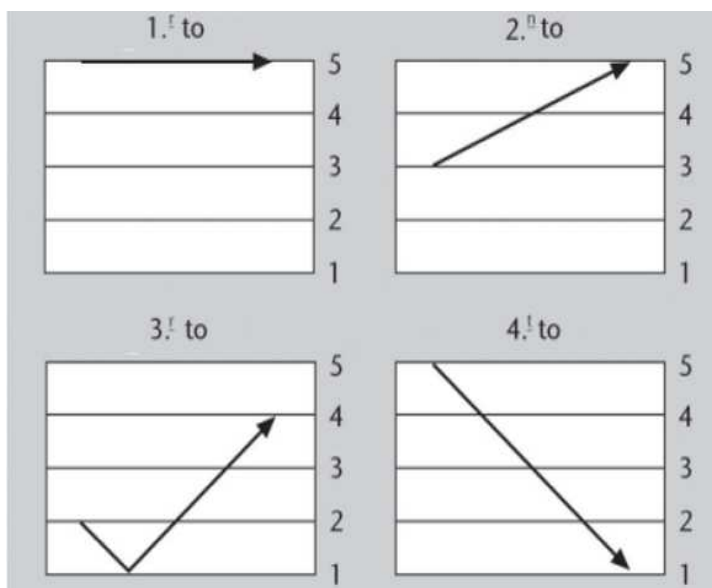
2. Els tons

En xinès, el to és un element que forma part integral de la síl·laba i que afecta tant la part inicial com la final. Serveix per discriminar moltes síl·labes que, sense les diferències de to, serien totalment homòfones.

En xinès mandarí existeixen 4 tons principals, a més de l'anomenat "to breu", "to neutre" o "cinquè to". Això vol dir que la majoria de síl·labes es poden pronunciar de quatre maneres diferents, i el seu significat dependrà del to amb què la pronunciem. Una mateixa combinació d'inicials i finals, doncs, pot voler dir coses molt dispars segons el to.

Els tons són diferents formes de modular la veu quan es pronuncia una síl·laba. El primer to és un to alt i sostingut; el segon és ascendent; el tercer és més baix i dibuixa una corba de descens-ascens; el quart to és descendent i enèrgic. Per això, la representació gràfica més habitual i comprensible dels tons és la figura següent: en cada un dels diagrames, les línies horitzontals representen la intensitat de veu, de més petita a més gran, durant el període de temps en què es pronuncia una síl·laba. Així, el primer to del xinès mandarí és alt i sostingut (5-5); el segon és ascendent (3-5); el tercer dibuixa una corba de descens-ascens (2-1-4), i el quart to és descendent (5-1):

En una síl·laba qualsevol, els diferents tons determinen significats molt diferents. Posem per exemple una síl·laba bàsica com ma: "mare" (妈, mā), "cànem" (麻, má), "cavall" (马, mǎ) o "insultar" (骂, mà).

Per la seva banda, el to neutre o cinquè to (que no s'acostuma a representar gràficament) es pronuncia amb una intensitat mitja i és molt breu. Apareix generalment en paraules que tenen una funció gramatical, no semàntica (partícules), o en paraules que es formen repetint una mateixa síl·laba, la repetició de la qual s'acostuma a pronunciar en aquest to neutre; per exemple, 爸爸 (bàba), "pare", o 妈妈 (māma), "mare".

Tal com hem fet servir en aquests exemples, els tons del mandarí generalment es representen mitjançant diacrítics sobre la vocal més forta de cada síl·laba (*mā, má, mǎ, mà*) que intenten reproduir esquemàticament la línia d'intensitat de cadascun dels tons. El cinquè to normalment apareix sense cap diacrític (*ma*), o amb una rodona sobre la vocal forta (*mā*). De vegades, però, en lloc de diacrítics s'utilitzen números, indicant el número de to. Així, la paraula *yóuyǒng* es pot escriure *you2yong3*. Cal que siguem capaços d'utilitzar les dues formes, tot i que habitualment en els materials de les assignatures de llengua xinesa de la UOC usarem la primera d'elles.

Hem indicat que el to es representa sobre la vocal forta de la síl·laba, en cas que hi hagi més d'una. L'ordre de les vocals, de més forta a més fluixa és:

a - o - e - i / u - ü

Les vocals *i* i *u* tenen el mateix valor; quan apareixen juntes en una mateixa síl·laba, el to s'escriu sobre la que està en segona posició. Fixem-nos com els següents exemples segueixen tots aquesta regla a l'hora de situar el to sobre una de les vocals:

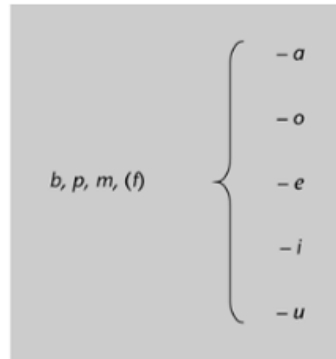
dào, suǒ, yóu, lǜè, péi, liú, duì, zhuō

3. El pinyin

El pinyin és el sistema més difós de transliterar el xinès mandarí -oficial a la República Popular de la Xina- i és una eina fonamental per a l'aprenentatge del xinès com a llengua estrangera. A continuació donarem algunes indicacions generals a nivell teòric que han de servir per resoldre alguns dubtes que apareixeran en l'aprenentatge pràctic.

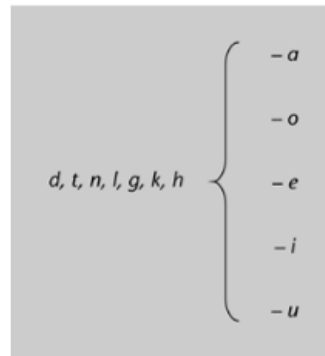
En primer lloc, el pinyin utilitza sis vocals, com acabem d'esmentar. Ara bé, aquestes sis vocals en realitat representen set sons vocàlics diferents. La *e*, depenent de la posició que ocupi a la síl·laba, té dues maneres diferents de pronunciar-se: una molt tancada i una altra de més oberta. Cal fixar-nos en aquest fet quan escoltem les locucions de les diferents unitats. A més, hi ha un so semivocàlic que es pot combinar només amb unes poques consonants que es representa també amb la lletra *i*, però que té un so que no té res a veure amb el de la *i* vocàlica.

Pel que fa als sons consonàntics inicials, el pinyin utilitza 23 consonants (tot i que dues d'elles representen en realitat sons vocàlics). Hem agrupat les diferents consonants segons les vocals amb què es poden combinar. En pinyin les consonants del primer grup (*b, p, m, f*) en general es poden combinar amb les següents vocals o amb diftongs/triftongs que comencen amb aquestes vocals:

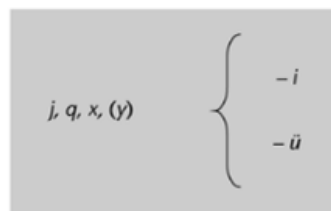
L'única excepció és la *f*, que no es pot combinar amb la *-i*. Fixem-nos que cap d'elles pot anar seguida de la lletra *-ü*, de manera que no existeix cap so que en pinyin es representi, per exemple, com a **bü*, o **mü*.

El segon grup de consonants inicials (*d, t, n, l, g, k, h*) es pot combinar amb les següents vocals o amb diftongs/triftongs que comencen amb les següents vocals:

A més, la *n* i la *l* poden anar seguides de *-ü*, de manera que cal no confondre els sons representats per *lu* i *lü*, i per *nu* i *nü*, tots força freqüents.

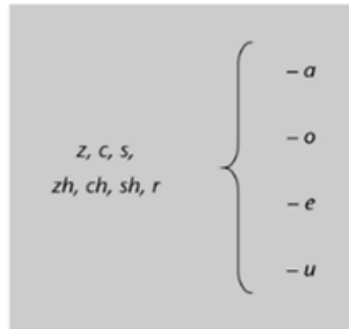
Pel que fa al següent grup (*j, q, x, y*), són consonants que representen uns sons menys habituals en les llengües que es parlen als països occidentals. Només poden anar seguides de dues vocals:

Tot i que en realitat aquestes consonants es combinen amb el so *-ü*, en pinyin, com no hi pot haver confusió, la manera de representar el so és *ju, qu, xu* i *yu*. Per tant, hem de recordar que malgrat que s'escrigui d'aquesta manera, la seva pronunciació es correspon als sons "jü", "qü", "xü" i "yü". És un cas diferent, doncs, al de les inicials *l* i *n*, que poden anar seguides tant de la vocal *-u*, com de la vocal *-ü*: *lu/lü* i *nu/nü*.

D'altra banda, la consonant inicial *y* en realitat representa un so vocàlic, el de la *i*, que quan va a inici de síl·laba es transforma en una *y*. Així, el so “*ia*” en pinyin s’escriu *ya*, el so “*iü*” s’escriu *yu*, o els sons “*i*” o “*ing*” s’escriuen *yi* o *ying* en pinyin.

Finalment, l'últim grup (*z, c, s, zh, ch, sh, r*) també representa uns sons molt especials, alguns dels quals totalment aliens a les nostres llengües. Es combinen amb les següents vocals:

Fixem-nos sobretot que aquestes consonants no poden combinar-se amb les vocals *-i* i *-ü*. Ara bé, malgrat això, en pinyin s'utilitza també la lletra *-i* combinada amb aquestes consonants. En aquest cas, aquesta lletra no representa el so vocàlic habitual, sinó que serveix per indicar un altre so molt diferent, que podem considerar semivocàlic, que només apareix amb aquestes consonants inicials: *zi, ci, si, zhi, chi, shi, ri*. Cal que ens fixem en les locucions en la gran diferència que existeix entre les síl·labes *bi* o *ni* (que tenen un so vocàlic idèntic a la nostra *-i*), i les síl·labes *si* o *chi* (que representen un so no vocàlic totalment diferent), per posar uns exemples.

L'última consonant que apareix com a inicial és la *w* (que sempre va seguida de les vocals *a, e, o, u*). En realitat (com passa amb la *y*) no representa un so consonàntic, sinó vocàlic: quan la *u* apareix a inici de síl·laba, cal escriure-la com una *w*. Així, el so “*ua*” en pinyin s’escriu *wa*, el so “*uei*” s’escriu *wei*, i el so “*u*” s’escriu *wu* en pinyin.

Pel que fa a les finals, n'hi ha de tres tipus:

- vocals (*a, o, e, i, u, ü*) o diftongs/triftongs: *sha, lei, mai, shuai...*
- les consonants nasals *-n* i *-ng*: *wan, zhen, chong, feng...*
- la semivocal *-i* (només amb les consonants *z, c, s, zh, ch, sh, r*): *zi, ci, si, zhi, chi, shi* i *ri*.

En xinès mandarí totes les síl·labes tenen un d'aquests tres acabaments, tal com podem comprovar en les locucions. Per tal d'entendre de manera global les possibilitats de combinació de les consonants inicials, els sons vocàlics i les finals, caldrà que anem aprofundint en l'estudi de la fonètica xinesa a través de les diverses pràctiques que podem trobar als materials de l'assignatura.

Els canvis de to

Hem vist que totes les síl·labes xineses inclouen un to que marca la seva pronunciació, to que es manté quan les síl·labes es combinen per formar paraules. Ara bé, en aquestes combinacions en alguns casos es produeixen canvis de to, alguns dels quals tenen el seu origen en la fluïdesa de la pronunciació. Podem distingir dos tipus bàsics de canvi de to:

- Paraules monosíl·labes que canvien el seu to segons sigui el seu ús o segons la pronunciació de les paraules que les segueixen.
- Canvis sistemàtics de to que segueixen unes regles fixes.

El nombre de canvis de to del primer tipus és molt baix i fa referència a molt poques paraules. Per exemple, el cas del la partícula negativa 不 (*bù*). Normalment es pronuncia en quart to (*bù*), però quan va seguit d'una síl·laba que es pronuncia en quart to, es pronuncia amb el segon to (*bú*).

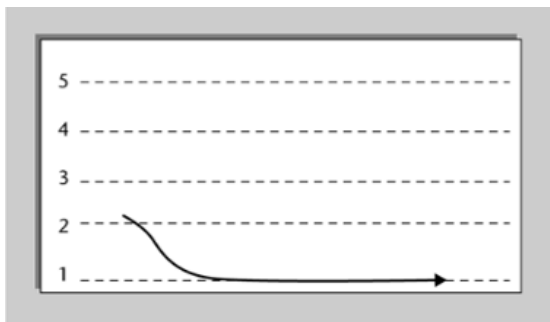
Els canvis sistemàtics de to, en canvi, són més freqüents. En el cas del xinès mandarí hi ha un únic cas que fa referència al tercer to. Aquest canvi es produeix de dues maneres diferents:

- Quan dos tercers tons es troben seguits un de l'altre, el primer d'ells es pronuncia com un segon to. Per exemple, la paraula *nǐhǎo* ("hola") en realitat cal pronunciar-la amb la primera síl·laba en segon to i el mateix passa en tots els casos en que un tercer to va seguir d'un altre tercer to:

nǐ + hǎo → *níhǎo*
wǒ + xiǎng → *wó xiǎng*

Ara bé, en la transcripció en pinyin de paraules en què es produeix aquest fenomen, no es posa el to canviat, sinó la seva pronunciació original (és a dir, tot i el canvi de pronunciació del to, cal transcriure-ho com si aquest canvi no es produís: *nǐhǎo*).

- En canvi, quan un tercer to es troba davant d'un to que no sigui un altre tercer, es transforma en un nou to, que segueix una línia lleugerament descendent i molt baixa (2-1-1), en el que es coneix en la literatura especialitzada com un "to sandhi":

El fenomen del "to sandhi" és molt freqüent, ja que en el mandarí el tercer to constantment va seguit de síl·labes que es pronuncien amb primer, segon i quart to. Malgrat l'aparent dificultat que comporta realitzar aquest

canvi de to, la pràctica ens permet assumir-lo d'una manera natural, tot i que al començament representa una complicació considerable. Fixem-nos en les següents oracions:

我是日本人。

Wǒ shì Rìběnrén.

你是老师吗？

Nǐ shì lǎoshī ma?

En tots dos casos trobem canvis de tons (apareixen subratllats), dos tercers tons canviats (a 2-1-1) en cada frase. Els pronoms personals sovint obliguen a realitzar aquest canvi, ja que la primera i segona persones del singular i el plural es pronuncien amb tercer to. Tot i que el canvi de to exigeix una llarga pràctica abans de poder-lo realitzar correctament i amb normalitat, és important tenir-lo en compte i intentar realitzar-lo des del primer moment per anar assumint-lo de manera progressiva.

L'escritura xinesa

A diferència del japonès o del coreà moderns, el xinès s'escriu només amb caràcters xinesos, els 汉字 *hànzì*. No té cap sil·labari complementari, i els sistemes de transliteració existents, com és el cas del *pinyin*, són una eina auxiliar per a l'aprenentatge, però en cap cas intenten substituir els caràcters.

Els caràcters comparteixen una sèrie de trets comuns que els configuren com un sistema d'escritura únic. Tots comparteixen una mateixa estètica: escriure un caràcter xinès no consisteix simplement a reproduir-lo, sinó que cal fer-ho segons un ordre definit i seguint unes regles de construcció determinades. Malgrat això, tots els caràcters xinesos són diferents entre si, malgrat el seu elevat nombre, i cal distingir-ne diversos tipus bàsics. Hi ha caràcters molt simples, d'un, dos o tres traços; i també n'hi ha de més de 50 traços. Tot i així, tots han d'ocupar un mateix espai quan s'escriuen, i han d'estar formats a partir d'un nombre limitat de traços bàsics, majoritàriament rectilinis. Això s'aplica tant a l'escritura tradicional, que s'empren encara a Taiwan, entre altres llocs, com a l'escritura simplificada, que és la que estudiarem en els cursos de llengua xinesa moderna de la UOC.

Per comprendre millor els caràcters xinesos i la significació que tenen, en les properes pàgines analitzarem els elements en què es poden descompondre (traços, components), els mecanismes de construcció i els diferents tipus de caràcters que hi ha.

2.1. Els traços

Els elements més bàsics en què es pot descompondre tot caràcter xinès són els traços. Per traç entenem cadascuna de les línies o cops de pinzell que es fan per a escriure un caràcter. El caràcter més simple és el nombre 1, format per un únic traç horitzontal (encara que també n'hi ha un altre de només un traç més complex). De dos traços hi ha molts més caràcters, per exemple, nombres com el 2, el 7, el 9 o el 10, o paraules com home, ganivet, força, etc., per posar-ne alguns exemples. La xifra de caràcters de tres traços és proporcionalment més elevada, ja que hi ha més possibilitats de combinació, tal com mostra la taula:

1 traç			2 traços			3 traços		
一	<i>yī</i>	u	二	<i>èr</i>	dos	下	<i>xià</i>	sota
乙	<i>yǐ</i>	corbat	人	<i>rén</i>	home	三	<i>sān</i>	tres

1 traç	2 traços	3 traços
	力 <i>lì</i> força	上 <i>shàng</i> sobre
	刀 <i>dāo</i> ganivet	也 <i>yě</i> també
		千 <i>qiān</i> mil
		大 <i>dà</i> gran

Hi ha sis traços bàsics a partir dels quals es construeixen tots els caràcters de l'escriptura xinesa:

En la figura anterior, amb l'excepció del sisè traç, que avança de la part inferior a la superior, es pot apreciar que la resta de traços dibuixa un moviment de dalt a baix i/o d'esquerra a dreta.

A més d'aquests sis traços bàsics, n'hi ha divuit més, de manera que en total hi ha vint-i-quatre traços diferents. No obstant això, aquests divuit traços són només modificacions dels més bàsics, de manera que es poden reduir als sis traços fonamentals:

丿	你	丶	女	乚	儿
丨	小	厶	去	㇇	谁
㇇	我	フ	又	㇇	弓
丨	很	乚	亡	㇇	道
㇇	口	丨	羽	㇇	陈
乚	山	㇇	也	乙	九

Alguns dels traços són molt simples (els sis bàsics), es fan amb un únic moviment, mentre que els altres estan formats per una trajectòria complexa i inclouen angles, ganxos i corbes, malgrat que es considera un traç únic.

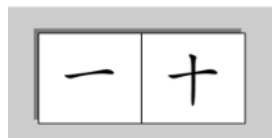
Ser capaç de distingir entre els diferents traços és una destresa fonamental, ja que el nombre de traços que hi ha en un caràcter és un dels criteris més emprats per a la classificació i ordenació de ls caràcters xinesos. Per a poder utilitzar una bona part dels diccionaris xinesos habituals, per posar-ne un exemple, és necessari identificar el nombre total de traços d'un determinat caràcter abans de poder-lo localitzar. Per exemple, el caràcter 口 *kou* ('boca'), encara que pugui semblar que està format per quatre traços (un per cada costat del "quadrat"), en realitat en té tres: el cinquè traç de la primera columna de la taula anterior mostra el motiu.

2.2. L'ordre en l'escriptura

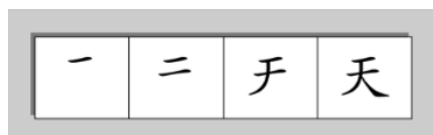
Un altre element fonamental de l'escriptura xinesa és l'ordre dels traços. Tots els caràcters s'escriuen en un ordre determinat, segons unes regles generals, de manera que totes les persones que usen l'escriptura xinesa escriuen un caràcter determinat de manera idèntica quant a l'ordre, amb independència que siguin més o menys complexos. Malgrat que a vegades l'ordre amb què cal escriure pot semblar una dificultat afegida, de fet representa una ajuda important. L'ordre dels traços permet mecanitzar l'escriptura dels caràcters, cosa que contribueix, per tant, a memoritzar-los. Si cadavegada els caràcters es poguessin escriure en un ordre diferent, la sensació de falta de lògica, sistematicitat i coherència interna dificultaria la comprensió dels caràcters i, per tant, els mecanismes de memorització serien molt menys efectius. A més, conèixer les regles que determinen l'ordre dels traços ajuda també a comptabilitzar correctament el nombre total de traços dels caràcters.

De manera general, hi ha unes regles que indiquen quin ha de ser l'ordre dels traços en tots els caràcters xinesos:

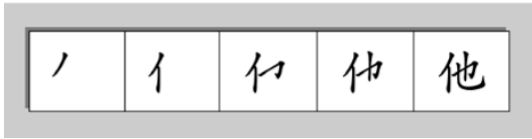
- 1) Els traços horitzontals s'escriuen abans que els verticals

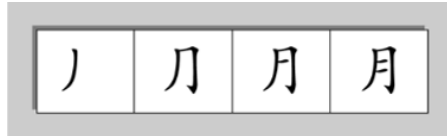
- 2) S'escriu sempre des de la part superior a la inferior. Això fa referència tant als traços com als components dels caràcters.

3) S'escriu d'esquerra a dreta, tant els traços com els components.

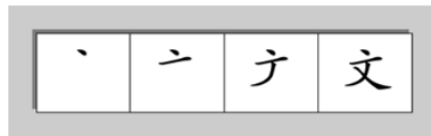
4) S'escriu de l'exterior a l'interior.

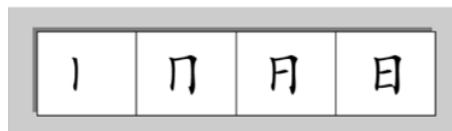
5) Quan és més important, el traç central s'escriu abans que els laterals.

6) Els traços en diagonal de dreta a esquerra precedeixen els que van d'esquerra a dreta.

7) Abans de tancar un caràcter (dins, per exemple, d'un requadre) cal omplir-lo

Seguint aquestes regles, podem comprovar que tot caràcter segueix aquest ordre general, per molt complex que pugui ser.

Sovint s'ha comparat l'ordre i la quantitat de traços amb l'ortografia de les llengües alfabètiques. Oblidar-se d'un traç, fer-ho en una direcció equivocada o canviar-ne l'ordre no solament té conseqüències estètiques, en l'aparençadels caràcters, sinó també semàntiques. Igualment, descuidar-se un simple punt en un caràcter pot arribar a ser un error determinant: hi ha alguns caràcters que tenen la mateixa quantitat de traços i una disposició molt similar, però amb significats diferents. Fixem-nos en l'exemple dels grups de caràcters següents:

王	wang	rei
玉	yu	jade

力	li	força
刀	dao	ganivet

壬	<i>ren</i>	adulador
---	------------	----------

刃	<i>ren</i>	tall
---	------------	------

见	<i>jiàn</i>	veure
贝	<i>bei</i>	patxina

未	<i>wei</i>	negació
末	<i>mo</i>	final

Tots aquests grups estan formats per caràcters molt similars entre ells, de manera que escriure erròniament un dels seus traços pot comportar un canvi total de significat. El coneixement dels diferents traços i l'ordre d'escriptura són, per tant, qüestions determinants per a la comprensió i l'escriptura correctes dels caràcters xinesos, la base a partir de la qual ha de partir l'aprenentatge de l'escriptura xinesa.

2.3. Components dels caràcters: radicals i fonètics

Els caràcters no són simples conglomerats de traços segons un ordre determinat. Dins de la majoria de caràcters hi ha diversos elements que es repeteixen amb certa freqüència. Fixem-nos en els exemples següents:

盅 忠 仲 冲

Tots ells tenen un element en comú: 中. Habitualment el trobem situat en la part dreta dels caràcters en què apareix, encara que a vegades, com en els dos primers casos, pot estar situat en la part superior. Observem-ne un altre exemple:

铝 钢 铁 铜 银

En aquest cas, l'element que es repeteix en tots els caràcters és 钅, encara que la posició és diferent de la dels exemples anteriors. En aquests caràcters 中 i 钅 són elements que, malgrat tenir en comú el fet que es repeteixen en diversos caràcters, són de naturalesa molt diferent. 中 és un caràcter que es pronuncia *zhōng* i significa 'centre'. Si ens fixem en els quatre primers caràcters que el tenen com a element comú, veiem que es pronuncien d'una manera gairebé idèntica: *zhōng*, *zhōng*, *zhǒng*, *chóng*. En la majoria dels casos només canvia el to, i en general es manté el so de la final. Per això, es considera que 中 és l'**element fonètic** de tots aquests caràcters.

La situació és molt diferent en el segon grup de caràcters. La pronunciació no manté cap relació: l'element que es repeteix, 钅, és un caràcter que es pronuncia *jīn* ('or'), però els cinc caràcters que l'inclouen no mantenen cap similitud fonètica entre ells (*lǚ*, *gāng*, *tuě*, *tóng*, *yín*). Ara bé, si ens fixem en el significat d'aquests caràcters, descobrirem que mantenen una certa relació semàntica: 'alumini', 'acer', 'ferro', 'coure' i 'plata'. Són tots metalls, amb el mateix element 钅, 'or', que es repeteix en la part esquerra de cada

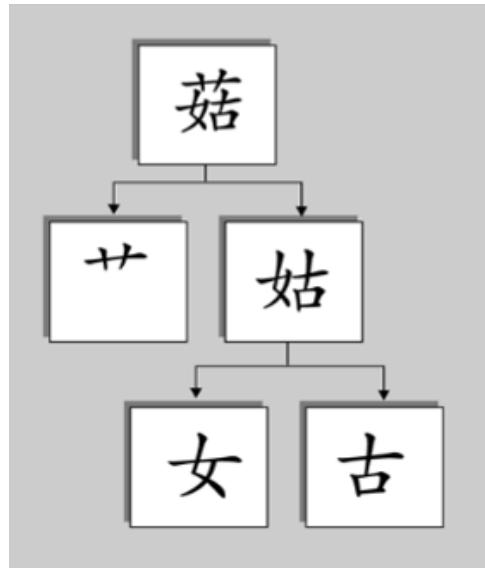
caràcter. Aquests elements que aporten un cert contingut semàntic, que no fonètic, són coneguts habitualment com a **radicals** (部首 *bùshǒu*, a vegades també denominats determinants o claus). Encara que a vegades hi ha caràcters en què el radical no té cap relació amb el significat del mateix, el reconeixement dels radicals més bàsics és una ajuda molt important per a la memorització dels caràcters, ja que sovint el radical és l'única cosa que distingeix un caràcter d'un altre.

Un gran percentatge de caràcters xinesos està format a partir de la unió d'un radical i un element fonètic. Per això és molt important familiaritzar-se de manera gradual amb els radicals que van apareixent, a mesura que s'aprenen caràcters nous, i reconèixer els elements fonètics que es repeteixen més sovint. Això permet memoritzar millor els caràcters, no com a conjunts de traços, sinó com a agregats de dos o tres elements més simples. A més, la identificació del radical permet crear associacions semàntiques que ajuden a memoritzar el significat dels caràcters.

Pel que fa als elements fonètics, veurem que alguns determinen la pronunciació exacta dels caràcters que els porten (inclòs el to), mentre que uns altres indiquen la pronunciació general de la síl·laba, encara que es poden donar diferències de to (semihomòfons) i, finalment, alguns donen indicacions generals de pronunciació però que, sobretot quant a la inicial, no són regulars. Per tant, de la mateixa manera que els radicals són una simple indicació del possible contingut semàntic dels caràcters xinesos, els fonètics són també indicis poc regulars de la pronunciació dels caràcters. Tot i així, els fonètics són un recurs mnemotècnic important per a l'aprenentatge dels caràcters, sobretot en combinació amb els radicals. A vegades, en funció de la posició que ocupen els caràcters, alguns radicals canvien la forma d'escriure's, perquè sigui més senzill inserir-los dins dels caràcters sense que resulti una grafia desproporcionada ni desequilibrada. Així, per exemple, el caràcter 心 *xīn*, 'cor', quan actua com a radical té dues grafies, 心 i 忄, segons si s'inscriu en la part inferior o en la part esquerra dels caràcters:

想, 忍, 念, 您, 忙, 懷, 慢, 快...

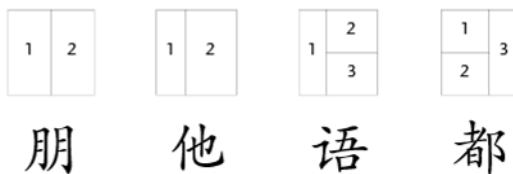
Altres vegades, alguns radicals poden actuar com a elements fonètics i, al revés, alguns elements que actuen generalment com a fonètics són també radicals. D'altra banda, hi ha caràcters que no tenen només dos elements (radical i fonètic), sinó que poden tenir més d'un fonètic o més d'un radical. En aquests casos, només un dels elements actua com a radical, aportant contingut semàntic (encara que, com ja hem indicat, això no sempre és així). Per exemple, el caràcter 菇 *gū*, 'bolet', es pot descompondre en dues parts fonamentals, el radical 艹, 'herba', i la part fonètica 姑, *gū*. Ara bé, aquest últim element és un caràcter que significa 'noia' i que es pot descompondre al seu torn en el radical 女, 'dona', i el fonètic 古, *gǔ*, 'antic':

2.4. L'estructura dels caràcters

Identificar correctament els components d'un caràcter ens permet memoritzar-los molt més fàcilment a l'hora d'escriure'ls i establir associacions semàntiques que ens ajudin a retenir-ne el significat. A més, contribueix a comprendre més bé l'estructura dels caràcters. Per a comprendre l'estructura dels caràcters, cal analitzar-los a partir de l'ordre de l'escriptura dels seus components, que segueix les mateixes regles compositives que l'ordre dels traços. En general, hi ha tres tipus d'estructures de caràcters:

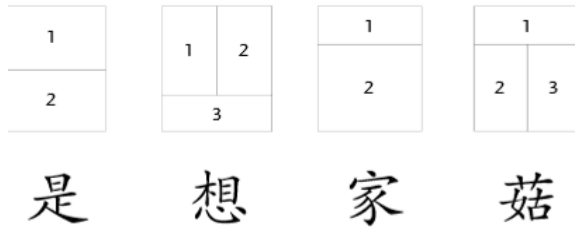
1) Divisió esquerra-dreta: caràcters formats per dos components bàsics. Hi pot haver diverses possibilitats, segons si l'element més complex o més gran és a l'esquerra o a la dreta. L'ordre d'escriptura és sempre d'esquerra a dreta (el nombre indica l'ordre en què s'escriuen els diferents components):

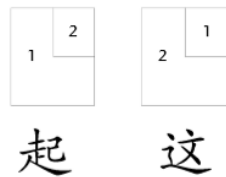
2) Estructura de tres elements iguals d'esquerra a dreta:

3) Estructura vertical dalt-baix. Hi ha moltes possibilitats diferents, encara que sempre es manté el mateix ordre des de la part superior a la inferior:

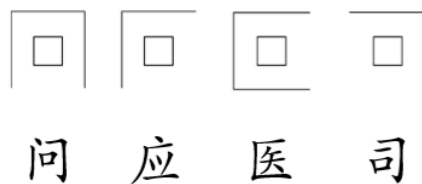
4) Estructura envoltant: un element queda parcialment envoltat en un altre. L'ordre d'habitual consisteix a escriure primer el component bàsic sobre el qual el segon es recolza (又, 走), encara que quan es tracta del radical 辶 l'ordre és exactament el contrari:

5) Estructura tancada: un element n'inclou un altre a l'interior.

6) Estructura de tancament parcial: hi ha diverses possibilitats, com es mostra a continuació.

Identificar aquestes estructures ens permetrà analitzar correctament els caràcters i comprendre millor l'ordre en què s'escriuen els seus elements.

2.5. Radicals més habituals

A continuació, com a referència, s'inclou una llista amb alguns dels radicals simplificats més usats i el significat.

丶	punt	木	fusta
---	------	---	-------

一	un
二	coberta
三	gel
四	cobrir
五	paraula
六	dos
七	deu
八	penya-segat
九	endevinar
十	ganivet
十一	límit
十二	home, persona
十三	home, persona
十四	envoltori
十五	abundància (situat a la dreta)
十六	ganivet
十七	força
十八	aigua
十九	cor
二十	sostre
廿一	refugi

车	carro
戈	llança
日	sol
月	lluna
贝	petxina
见	veure
父	pare
牛	vaca, bou
手	mà
毛	pèl
月	carn
水	aigua
立	de peu
疒	malaltia
衤	roba
石	pedra
目	ull
田	camp
钅	or, metall
白	blanc
鸟	ocell

门	porta
之	anar
土	terra
工	treballar
艹	herba
大	gran
寸	polzada
才	mà
小	petit
口	boca
口	recinte
山	muntanya
夕	alba, matí
豸	gos, animal
个	menjar
弓	arc
女	dona
子	fill
纟	seda
马	cavall
心	foc

用	usar
衣	roba
羊	ovella
米	arròs
耳	orella
舌	llengua
竹	bambú
自	un mateix
血	sang
羽	ploma
糸	seda
言	paraula
走	caminar
豆	llegum
酉	licor
里	aldea
足	peu
角	banya
青	verd
雨	pluja
金	or, metall

文	escrit
火	foc
心	cor
禘	esperit
王	rei

隹	ocell de cua curta
魚	peix
音	so
革	pell, cuir
食	menjar

Unitat 1

我们是学生

Shu-ching Liao Pan

David Martínez-Robles

Nuria Pitarque Ledesma

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Text I – 课文一 (kèwén yī)

A:	你好 ¹ 。 ² Nǐhǎo.
B:	你好。 Nǐhǎo.
A:	我是学生。你也是学生吗? Wǒ shì xuésheng. Nǐ yě shì xuésheng ma?
B:	不，我不是学生，我是老师。 Bù, wǒ bú shì xuésheng, wǒ shì lǎoshī.

- 1 Tot i que és una expressió per saludar-se, literalment vol dir “[desitjo que] tu [estiguis] bé”.
- 2 En xinès, els signes de puntuació són una mica diferents que en català. El punt s’escriu com una rodona (。) i serveix per separar oracions que no tenen un mateix subjecte. Per separar oracions que comparteixen un mateix subjecte o estan molt relacionades, o per pauses breus, s’usa generalment la coma (,).

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

你好	nǐhǎo	exp.	hola	HSK 1
我	wǒ	pr.	jo	HSK 1
是	shì	v.	ésser, ser	HSK 1
学生	xuésheng	n.	estudiant	HSK 1
学	xué	v.	estudiar	-
你	nǐ	pr.	tu	HSK 1
也	yě	adv.	també	HSK 1
吗	ma	part.	partícula interrogativa final	HSK 1
不	bù	adv.	no, negació verbal	HSK 1

老师	<i>lǎoshī</i>	n.	professor	HSK 1
老	<i>lǎo</i>	adj.	vell/a , ancià/ana	HSK 3

Els pronoms personals – 代名词 (*dàimíngcí*)

我	<i>wǒ</i>	pr.	jo	HSK 1
你	<i>nǐ</i>	pr.	tu	HSK 1
他	<i>tā</i>	pr.	ell	HSK 1
她	<i>tā</i>	pr.	ella	HSK 1
我们	<i>wǒmen</i>	pr.	nosaltres	HSK 1
你们	<i>nǐmen</i>	pr.	vosaltres	-
他们	<i>tāmen</i>	pr.	ells	-
她们	<i>tāmen</i>	pr.	elles	-

Text II – 课文二 (kèwén èr)

A: 林可心¹, 你是中国人吗?

Lín Kěxīn, nǐ shì Zhōngguó rén² ma?

B: 是, 我是中国人。你呢?

Shì, wǒ shì Zhōngguó rén. Nǐ ne?

A: 我不是中国人, 我是日本人。

Wǒ bú³ shì Zhōngguó rén, wǒ shì Rìběn rén.

- 1 Els noms de persones apareixen subratllats en els textos.
- 2 En els noms de països i nacionalitats, en pinyin la primera lletra s'escriu amb majúscula.
- 3 Atenció: canvi de to. Segons el to de la paraula que la segueixi la pronunciació de 不 canvia: el seu quart to original, *bù*, passa a ser segon to, *bú*, si va seguit d'un caràcter que es pronuncia en quart to, com a 不是, *bú shì*.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

中国人	Zhōngguó rén	n.	xinès/a (persona xinesa)	-	
中国	Zhōngguó	n.	Xina	HSK 1	
	中	Zhōngguó	n.	centre, mig	-
	人	rén	n.	persona	HSK 1
呢	ne	part.	partícula interrogativa final (quan s'elideix el predicat)	HSK 1	
日本人	Rìběn rén	n.	japonès/a (persona japonesa)	-	
日本	Rìběn	n.	Japó	-	
	日	rì	sol, dia	HSK 2	
	本	běn	n.	arrel	HSK 1

Text III – 课文三 (kèwén sān)

江娜:	林可心, 你要咖啡 ¹ 吗?
Jiāng Nà:	Lín Kěxīn, nǐ yào kāfēi ma?
林可心:	我不喝咖啡。你给我茶吧。
Lín Kěxīn:	Wǒ bù hē kāfēi. Nǐ gěi wǒ chá ba.
江娜:	你呢?
Jiāng Nà:	Nǐ ne?
王平:	我也要喝茶。
Wáng Píng:	Wǒ yě yào hē chá.
江娜:	好, 我们都喝中国茶吧。
Jiāng Nà:	Hǎo, wǒmen dōu hē Zhōngguóchá ba..

- 1 La paraula 咖啡 és un estrangerisme (de “coffee”); els caràcters que la formen no tenen un significat propi, sinó només una funció fonètica. La gran majoria de paraules que intenten imitar sons (paraules estrangeres, onomatopeies) s’escriuen amb caràcters amb el radical 口, “boca”, com en aquest cas.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

要	yào	v.	voler	HSK 2
咖啡	kāfēi	n.	café	HSK 2
喝	hē	v.	beure	HSK 1
给	gěi	v.	donar	HSK 2
茶	chá	n.	te	HSK 1
吧	ba	part.	partícula modal	HSK 2
我们	wǒmen	pr.	nosaltres	HSK 1

中国	<i>Zhōngguó</i>	n.	Xina	HSK 1
----	-----------------	----	------	-------

Noms – 名字 (*míngzi*)

江娜	<i>Jiāng Nà</i>	江 és un cognom freqüent que vol dir “riu”. Per exemple, el 长江 <i>Chángjiāng</i> , “riu llarg”, és el nom xinès del riu Yangzi.
林可心	<i>Lín Kěxīn</i>	林 és un cognom molt freqüent que vol dir “bosc”
王平	<i>Wáng Píng</i>	王 és un cognom molt freqüent que vol dir “rei”

Text IV – 课文四 (kèwén sì)

王平:	江娜, 你好吗? ¹
Wáng Píng:	Jiāng Nà, nǐhǎo ma?
江娜:	我很好, 你呢?
Jiāng Nà:	Wǒ hěn hǎo, nǐ ne?
王平:	我也很好。
Wáng Píng:	Wǒ yě hěn hǎo.

- 1 A diferència de l'expressió 你好, que és una expressió lexicalitzada ("hola") i no es pot entendre a partir dels seus components ("tu" i "bé"), 你好吗? s'ha d'interpretar com una oració interrogativa amb subjecte i predicat ("estàs bé?"), no pas com una interrogació de l'expressió anterior ("hola?").

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

很	hěn	adv.	molt, funció copulativa (ésser)	HSK 1
好	hǎo	adj.	bé, bo/na	HSK 1

Text V – 课文五 (kèwén wǔ)

江娜：可心，你怎么样？

Jiāng Nà: Kěxīn, nǐ zěnmeyàng?

林可心：我很好，你呢？

Lín Kěxīn: Wǒ hěn hǎo, nǐ ne?

江娜：我也很好，谢谢。

Jiāng Nà: Wǒ yě hěn hǎo, xièxie.

林可心：再见。

Lín Kěxīn: Zàijiàn.

江娜：再见。

Jiāng Nà: Zàijiàn.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

怎么样	<i>zěnmeyàng</i>	pr. int.	què tal?, com estàs?	HSK 1
谢谢	<i>xièxiè</i>	exp.	gràcies	HSK 1
再见	<i>zàijiàn</i>	exp.	adéu, a reveure	HSK 1
再	<i>zài</i>	adv.	tornar a, una altra vegada	HSK 2
见	<i>jiàn</i>	v.	veure	-

Text VI – 课文六 (kèwén liù)

王平： 江娜，你好吗？

Wáng Píng : Jiāng Nà, nǐhǎo ma?

江娜： 我很好。你爸爸妈妈好吗？

Jiāng Nà: Wǒ hěn hǎo. Nǐ bàba māma hǎo ma?

王平： 他们都很好。你先生呢？他怎么样？

Wáng Píng : Tāmen dōu hěn hǎo. Nǐ xiānsheng ne? Tā zěnmeyàng?

江娜： 他也很好，可是他很忙。

Jiāng Nà: Tā yě hěn hǎo , kěshì tā hěn máng.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

爸爸	bàba	n.	papà, pare	HSK 1
妈妈	māma	n.	mamà, mare	HSK 1
他们	tāmen	pr.	ells	-
都	dōu	adv.	tots/es	HSK 1
先生	xiānsheng	n.	marit, home	HSK 1
先	xiān	adv.	primer	HSK 3
	生	shēng	v.	néixer
他	tā	pr.	ell	HSK 1
可是	kěshì	conj.	però	HSK 4
忙	máng	adj.	ocupat/da	HSK 2

Vocabulari complementari – 补充生词 (*bǔchōng shēngcí*)

课文	<i>kèwén</i>	n.	text (d'un llibre de text)	-
生词	<i>shēngcí</i>	n.	vocabulari, paraules noves	-
名字	<i>míngzi</i>	n.	nom	HSK 1

Unitat 2

认识你很高兴

Shu-ching Liao Pan

David Martínez-Robles

Nuria Pitarque Ledesma

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Text I – 课文一 (kèwén yī)

林可心： 那 个 人 是 谁？

Lín Kěxīn: Nà gè rén shì shéi?

江娜： 那 个人 是 我们 的 中文 老师。

Jiāng Nà: Nà gè rén shì wǒmen de Zhōngwén lǎoshī.

林可心： 他 是 哪 国 人？

Lín Kěxīn: Tā shì nǎ guó rén?

江娜： 他 是 中 国 人。

Jiāng Nà: Tā shì Zhōngguó rén.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

那	nà	pr. dem.	aquell/a	HSK 1
个	gè	clas.	classificador genèric	HSK 1
人	rén	n.	persona	HSK 1
谁	shéi	pr. int.	qui?	HSK 1
的	de	part.	partícula per introduir modificadors del nom	HSK 1
中文	Zhōngwén	n.	llengua xinesa, xinès	HSK 1
文	wén	n.	llengua	-
哪	nǎ	pr. int.	quin?	HSK 1
国	guó	n.	país	-
国家	guójiā	n.	país	HSK 3

Text II – 课文二 (kèwén èr)

江娜:	林可心, 这位是宋老师 ¹ 。
Jiāng Nà:	Lín Kěxīn, zhè wèi shì Sòng lǎoshī.
林可心:	宋老师, 您好。认识您很高兴。
Lín Kěxīn:	Sòng lǎoshī, nínhǎo. Rènshi nín hěn gāoxìng.
宋老师:	认识你也很高兴。
Sòng lǎoshī:	Rènshi nǐ yě hěn gāoxìng.

- 1 Quan ens referim a una persona pel seu títol (professor, president, senyor, senyora, etc.), sempre cal posar el cognom (o nom complet) davant d'aquest títol: 王老师, 王学生, 王先生...

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

这	zhè	pr.	aquest/a	HSK 1
位	wèi	clas.	classificador per persones (per indicar respecte)	HSK 3
您	nín	pr.	vostè	HSK 2
认识	rènshi	v.	conèixer	HSK 1
高兴	gāoxìng	adj.	content/a, alegre	HSK 1
高	gāo	adj.	alt	HSK 2

Noms – 名字 (míngzi)

宋	Sòng	宋 és un cognom xinès molt freqüent. Va donar nom a una dinastia xinesa (960-1279)
---	------	---

Text III – 课文三 (kèwén sān)

林可心: 我姓林, 我叫可心。我是大学生。我学习中文。

Lín Kěxīn: Wǒ xìng Lín, wǒ jiào Kěxīn. Wǒ shì dàxuésheng. Wǒ xuéxí Zhōngwén.

我是西班牙人*。您贵姓?

Wǒ shì Xībānyárén. Nín guìxìng?

马大为: 我姓马, 我的名字叫大为。我也是大学生。

Mǎ Dàwèi: Wǒ xìng mǎ, wǒ de míngzì jiào Dàwèi. Wǒ yě shì dàxuésheng.

林可心: 你是哪国人?

Lín Kěxīn: Nǐ shì nǎ guó rén?

马大为: 我是法国人*。

Mǎ Dàwèi Wǒ shì Fǎguó rén.

* Veure llista de països i nacionalitats al final d'aquest text.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

姓	xìng	v./n.	anomenar-se (de cognom) / cognom	HSK 2
叫	jiào	v.	dir-se, anomenar-se (per referir-se al nom o al nom i cognom)	HSK 1
大学生	dàxuésheng	n.	estudiant universitari/ària	-
大	dà	adj.	gran	HSK 1
大学	dàxué	n.	universitat	HSK 1
学习	xuéxí	v.	estudiar	HSK 1
西班牙人	Xībānyárén	n.	persona espanyola, espanyol/a	-
西班牙	Xībānyá	n.	Espanya	-
您贵姓	nín guì xìng	exp.	quin és el seu cognom? (literalment: el seu preuat cognom?)	-

贵	<i>guì</i>	adj.	car/a	HSK 2
名字	<i>míngzi</i>	n.	nom	HSK 1
字	<i>zì</i>	n.	signe, caràcter	HSK 1
法国人	<i>Fǎguórén</i>	n.	persona francesa, francès/a	-
法国	<i>Fǎguó</i>	n.	França	-
法	<i>fǎ</i>	n.	lleï	-

Noms – 名字 (*míngzi*)

马大为 *Mǎ Dàwèi* 马 és un cognom xinès força freqüent. 大为 és l'adaptació xinesa més habitual del nom "David".

Països i nacionalitats – 国家与国籍 (*guójiā yǔ guójí*)

中国	<i>Zhōngguó</i>	n.	Xina	HSK 1
中国人	<i>Zhōngguórén</i>	n.	xinès/esa	-
西班牙	<i>Xībānyá</i>	n.	Espanya	-
西班牙人	<i>Xībānyárén</i>	n.	espanyol/a	-
法国	<i>Fǎguó</i>	n.	França	-
法国人	<i>Fǎguórén</i>	n.	francès/esa	-
英国	<i>Yīngguó</i>	n.	Anglaterra	-
英国人	<i>Yīngguórén</i>	n.	anglès/esa	-
日本	<i>Rìběn</i>	n.	Japó	-
日本人	<i>Rìběnrén</i>	n.	japonès/esa	-
德国	<i>Déguó</i>	n.	Alemanya	-
德国人	<i>Déguórén</i>	n.	alemany/a	-

美国	<i>Měiguó</i>	n.	Estats Units	-
美国人	<i>Měiguórén</i>	n.	estatunidenc/a	-

Text IV – 课文四 (kèwén sì)

宋老师:	欢迎, 欢迎!
Sòng lǎoshī:	Huānyíng, huānyíng!
林可心:	宋老师您好。我是你的中文学生。我是西班牙人。
Lín Kěxīn:	Sòng lǎoshī nínhǎo. Wǒ shì nǐ de Zhōngwén xuésheng. Wǒ shì Xībānyárén.
宋老师:	请问, 你叫什么名字?
Sòng lǎoshī:	Qǐngwèn, nǐ jiào shénme míngzi?
林可心:	我姓林, 我叫可心。宋老师, 这是我的朋友, 他是记者。
Lín Kěxīn:	Wǒ xìng Lín, wǒ jiào Kěxīn. Sòng lǎoshī, zhè shì wǒ de péngyou, tā shì jìzhě.
宋老师:	(a l'amic) 哦, 你是中国人, 不是吗? 您贵姓?
Sòng lǎoshī:	Ò, nǐ shì Zhōngguó rén, bú shì ma? Nín guì xìng?
王平:	是, 我是中国人。我叫王平。
Wáng Píng:	Shì, wǒ shì Zhōngguó rén. Wǒ jiào Wáng Píng.
宋老师:	认识你们很高兴。
Sòng lǎoshī:	Rènshi nǐmen hěn gāoxìng.
林可心:	我们认识你也很高兴!
Lín Kěxīn:	Wǒmen rènshi nǐ yě hěn gāoxìng!

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

欢迎	huānyíng	v.	donar la benvinguda	HSK 3
请问	qǐngwèn	exp.	puc preguntar-li?	-

请	<i>qǐng</i>	v.	demanar, convidar	HSK1
问	<i>wèn</i>	v.	preguntar	HSK2
什么	<i>shénme</i>	pr. int.	què?, quin?	HSK 1
朋友	<i>péngyou</i>	n.	amic/ga	HSK 1
记者	<i>jìzhě</i>	n.	periodista	HSK 4
记	<i>jì</i>	v.	registrar, recordar	-
者	<i>zhě</i>	suf.	<i>sufix per indicar "persona que es dedica a"</i>	-
哦	<i>ò</i>	intjec.	Oh!, ah!	HSK 6

Unitat 3

我喜欢中国文化 (复习)

Shu-ching Liao Pan

David Martínez-Robles

Nuria Pitarque Ledesma

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Text – 课文 (kèwén)

大家好！

Dàjiā hǎo!

我姓林，叫林可心。我是西班牙人。我是大学生。我喜欢

Wǒ xìng Lín, jiào Lín Kěxīn. Wǒ shì Xībānyárén. Wǒ shì dàxuésheng. Wǒ xǐhuan

中国文化，所以学习中文。

Zhōngguó wénhuà, suǒyǐ xuéxí Zhōngwén.

马大为是我的朋友。他是大学生。马大为是法国人。他

Mǎ Dàwèi shì wǒ de péngyou. Tā shì dàxuésheng. Mǎ Dàwèi shì Fǎguórén. Tā

爸爸是英国人，妈妈是法国人。他爸爸妈妈都是老师。

bàba shì Yīngguórén, māma shì Fǎguórén. Tā bàba māma dōu shì lǎoshī.

马大为和我都喜欢中国文化。我们也很喜欢喝茶，所以

Mǎ Dàwèi hé wǒ dōu xǐhuan Zhōngguó wénhuà. Wǒmen yě hěn xǐhuan hē chá, suǒyǐ

我们常常一起喝中国茶。

wǒmen chángcháng yìqǐ hē Zhōngguó chá.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

大家	dàjiā	n.	tothom	HSK 2
家	jiā	n.	família, casa, llar	HSK 1
喜欢	xǐhuan	v.	agradar	HSK 1
文化	wénhuà	n.	cultura	HSK 3
所以	suǒyǐ	conj.	per tant	HSK 2

常常	<i>chángcháng</i>	adv.	sovint	-
一起	<i>yìqǐ</i>	adv.	junts/ts	HSK 2

Repàs – 复习 (fùxí)

A continuació repassarem alguns dels temes fins ara estudiants (unitats 1 a 3), tant pel que fa referència a l'escriptura com al lèxic o la gramàtica.

A. L'oració xinesa

Hem estudiat ja les dues tipologies fonamentals d'oració xinesa: la de predicat verbal i la de predicat adjectival. L'oració de predicat verbal segueix les següents estructures bàsiques, segons sigui afirmativa, negativa o interrogativa:

S + V + O
S + 不 + V + O
S + V + O + 吗?

Exemples:

他认识你的日本朋友。
他不认识你的日本朋友。
他认识你的日本朋友吗?

我们喜欢喝咖啡。
我们不喜欢喝咖啡。
你们喜欢喝咖啡吗?

Pel que fa a l'oració de predicat adjectival, les estructures són les següents:

S + 很 + Adj
S + 不 + Adj
S + Adj + 吗?

Exemples:

我爸爸很忙。
我爸爸不忙。
你爸爸忙吗?

这位老师很高。
这位老师不高。
这位老师高吗?

B. Verbs – 动词 (dòngcí)

A continuació destaquem alguns dels verbs estudiats fins ara, amb exemples d'ús.

verb	pinyin	significat	exemples d'ús
要	yào	voler	<ul style="list-style-type: none"> 你要什么? 我不要学习日文。 你要喝咖啡吗?
喝	hē	beure	<ul style="list-style-type: none"> 我不喝茶, 我喝咖啡吧。
给	gěi	donar	<ul style="list-style-type: none"> 你不给我茶吗?
认识	rènshi	conèixer	<ul style="list-style-type: none"> 你认识我妈妈吗? 我不认识你的老师, 他叫什么名字?
姓	xìng	dir-se de cognom	<ul style="list-style-type: none"> 你不姓王吗? 你姓江吗? 我也姓江!
叫	jiào	anomenar-se	<ul style="list-style-type: none"> 哦, 你不是林可心吗? 那你叫什么?
学习	xuéxí	estudiar	<ul style="list-style-type: none"> 你要学习什么? 谁学习日本文化?
喜欢	xǐhuān	agradar	<ul style="list-style-type: none"> 你的中文老师很好, 你不喜欢他吗? 我喜欢喝咖啡, 可是他们的咖啡不好, 我不要喝。

C. Pronoms interrogatius – 疑问代词 (yíwèn dàicí)

Fins ara hem estudiat els següents pronoms interrogatius:

interrogatiu	pinyin	significat	exemples d'ús
什么	shénme	què?, com?, quin?	<ul style="list-style-type: none"> 你叫什么? 他学习什么? 你喜欢喝什么茶? 你要什么? 我很忙!

谁	shéi	qui?	<ul style="list-style-type: none"> • 他是谁? • 这是谁的咖啡? • 谁是你的西班牙文老师? • 你喜欢谁?
哪	nǎ	quin? * fixa't que porta classificador	<ul style="list-style-type: none"> • 哪个人是你的老师? • 你的朋友是哪国人? • 你喜欢哪个中文老师?
怎么样	zěnmeyàng	què tal?, com està?, què et sembla?	<ul style="list-style-type: none"> • 你爸爸妈妈怎么样? • 他们的咖啡怎么样? • 你喜欢法国人吗? 法国人怎么样? • 学习中文怎么样?

D. Radicals – 部首 (bùshǒu)

En les tres primeres unitats ha aparegut ja un nombre important de radicals. A continuació en destaquem alguns que cal anar recordant.

radical	significat	traços	usos	caràcters
亻	persona	2	Apareix sempre a la part esquerra en caràcters d'una gran varietat de camps semàntics	你, 他, 们, 位, 什, 化
人	persona	2	És una variació de l'anterior, menys freqüent, que generalment apareix en la part superior o inferior.	个, 以
讠	paraula	2	Apareix sempre a la part esquerra en caràcters vinculats amb el món de la llengua.	谢, 谁, 认, 识, 请, 记
女	dona	3	Apareix tant a l'esquerra com a la part inferior de caràcters d'una gran varietat de camps semàntics.	好, 妈, 姓
子	nen	3	Apareix tant a l'esquerra com a la part inferior de caràcters d'una gran varietat de camps semàntics.	学
口	boca	3	A l'esquerra o part inferior de molts caràcters vinculats a la parla (interjeccions, partícules, onomatopeies...) o a accions que es realitzen amb la boca. No confondre'l amb el radical "tancat" 冂, que apareix tancant o emmarcant els caràcters (com 国).	吗, 呢, 咖, 啡, 喝, 吧, 可, 哪, 叫, 名, 哦, 喜
艹	herba	3	A la part superior de molts caràcters que fan referència a plantes, medicines o productes que se'n deriven	茶

忄	cor	3	Apareix a la part esquerra de caràcters que sovint tenen a veure amb sentiments o facultats intel·lectuals.	忙
心	cor	4	Té el mateix significat que l'anterior, tot i que sempre ocupa la part inferior dels caràcters.	怎, 您
日	sol	4	Molt freqüent, habitualment apareix a la part esquerra, tot i que pot ocupar altres llocs. No sempre es manté una relació directa entre el significat del radical i el del caràcter.	是, 者

E. Abans de passar a la següent unitat...

- Fixa't en les següents qüestions i si no ets capaç de respondre-les, abans de començar la següent unitat repassa l'apartat o el vocabulari corresponent:
- Ets capaç d'usar les diferents formes d'oració xinesa? Les oracions amb verb i les oracions amb 很? Saps fer-ne la interrogació amb 吗? la negació amb 不?
- Coneixes el significat de les següents paraules: 也, 都, 常常, 一起? Saps quina funció gramatical tenen? I quina posició ocupen en l'oració?
- Coneixes aquestes paraules: 个, 位? Quina funció tenen? En quins casos s'usen?
- Ets capaç de diferenciar el 2n i el 4rt to? Recordes caràcters que es pronuncïen amb un i l'altre?
- Com diries en xinès el següent?
 - Com et dius?
 - M'agrada estudiar xinès.
 - Ets japonès?
 - A la meva amiga li agrada el teu professor.
 - Estic molt content.
 - El teu te és bo.

Unitat 4

你家有几个人？

Shu-ching Liao Pan

David Martínez-Robles

Nuria Pitarque Ledesma

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Text I – 课文一 (kèwén yī)

王平:	那是你的照片吗?
Wáng Píng:	Nà shì nǐ de zhàopiàn ma?
江娜:	是, 这是我先生, 这是我女儿。
Jiāng Nà:	Shì, zhè shì wǒ xiānsheng, zhè shì wǒ nǚér.
王平:	你女儿很可爱。你看, 你看这是我家人
Wáng Píng:	Nǐ nǚér hěn kě'ài. Nǐ kàn, nǐ kàn, zhè shì wǒ jiārén
	的照片。这是我爸爸、 ¹ 妈妈。我有一个
	de zhàopiàn. Zhè shì wǒ bàba, māma. Wǒ yǒu yí ge
	弟弟和一个姐姐。
	didi hé yí ge jiějie.
江娜:	这个女孩子是谁?
Jiāng Nà:	Zhège nǚháizi shì shéi?
王平:	她是我姐姐的女儿。
Wáng Píng:	Tā shì wǒ jiějie de nǚér.

- 1 La coma breu (、) serveix per separar elements d'una enumeració. El seu ús és doncs diferent de la coma llarga (，), que s'usa per separar oracions que mantenen una vinculació entre elles (sovint comparteixen subjecte).

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

照片	zhàopiàn	n.	fotografia	HSK 3
女儿	nǚér	n.	filla	HSK 1
可爱	kě'ài	adj.	encantador/a	HSK 3
看	kàn	v.	mirar, veure, observar	HSK 1
家人	jiārén	n.	família, familiars	-

弟弟	<i>dìdì</i>	n.	germà petit	HSK 2
和	<i>hé</i>	conj.	i, amb	HSK 1
姐姐	<i>jiějie</i>	n.	germana gran	HSK 2
女孩子	<i>nǚháizi</i>	n.	mena, noia	-
孩子	<i>háizi</i>	n.	fill, nen	HSK 2
她	<i>tā</i>	pr.	ella	HSK 1

Text II – 课文二 (kèwén èr)

A: 你有哥哥吗？
Nǐ yǒu gēge ma?

B: 有，我有一个哥哥。你呢？
Yǒu, wǒ yǒu yí ge gēge. Nǐ ne?

A: 我没有哥哥，我只有一个弟弟。
Wǒ méi yǒu gēge, wǒ zhǐ yǒu yí ge dìdi.

B: 你弟弟叫什么？
Nǐ dìdi jiào shénme?

A: 他叫小英。
Tā jiào Xiǎo Yīng.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

有	yǒu	v.	tenir, haver	HSK 1
哥哥	gēge	n.	germà gran	HSK 2
一	yī*	n.	u, un	HSK 1
没	méi	adv.	adverbi de negació (per 有)	HSK 1
只	zhǐ	adv.	només, solament	HSK 3

* El to amb què es pronuncia aquesta paraula canvia en funció del to amb què es pronuncia la síl·laba que la segueix: primer to (yī) quan no va seguida de cap paraula, segon to (yí) quan va seguida d'un quart to (一位老师) i quart to (yì) quan va seguida de la resta de tons (一杯茶, veure unitat 5).

Text III – 课文三 (kèwén sān)

马大为：你**家**有**几**个人？*

Mǎ Dàwèi: Nǐ jiā yǒu jǐ ge rén?

林可心：我家有**四**个人，爸爸、妈妈、哥哥和我。你家呢？

Lín Kěxīn: Wǒ jiā yǒu sì ge rén, bàba, māma, gēge hé wǒ. Nǐ jiā ne?

马大为：我有妈妈和一个**妹**妹。

Mǎ Dàwèi: Wǒ yǒu māma hé yí ge mèimei.

林可心：你妈妈**做**什么**工**作？

Lín Kěxīn: Nǐ māma zuò shénme gōngzuò?

马大为：我妈妈是**医**生。

Mǎ Dàwèi: Wǒ māma shì yīshēng.

林可心：你**妹**妹呢？

Lín Kěxīn: Nǐ mèimei ne?

马大为：我**妹**妹是**小**学生。**那**，你爸爸妈妈呢？他们

Mǎ Dàwèi: Wǒ mèimei shì xiǎoxuéshēng. Nà, nǐ bàba māma ne? Tāmen

做什么？

zuò shénme?

林可心：他们都是**记**者。

Lín Kěxīn: Tāmen dōu shì jìzhě.

* Aquesta mateixa expressió per referir-se als integrants de la unitat familiar sovint apareix amb el classificador 口 *kǒu*: 你家有几口人? Cal tenir en compte que aquest classificador no es pot utilitzar de manera generalitzada substituint 个 el seu ús és poc freqüent. Seria inadequat posar *三口学生* 一口弟弟, ja que cal posar 三个学生 i 一个弟弟.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

家	<i>jiā</i>	n.	família, llar	HSK 1
几	<i>jǐ</i>	pr. int.	quants?	HSK 1
四	<i>sì</i>	n.	quatre	HSK 1
妹妹	<i>mèimei</i>	n.	germana petita	HSK 2
做	<i>zuò</i>	v.	fer	HSK 1
工作	<i>gōngzuò</i>	n.	treball	HSK 1
医生	<i>yīshēng</i>	n.	metge	HSK 1
医学	<i>yīxué</i>	n.	medicina	-
小学生	<i>xiǎoxuéshēng</i>	n.	estudiant de primària	-
小	<i>xiǎo</i>	adj.	petit	HSK 1
那	<i>nà</i>	exp.	llavors, així doncs	HSK 1

Els números – 数词 (shùcí)

零 / 0	<i>líng</i>	n.	zero (les dues grafies són equivalents i es llegeixen igual)	HSK 2
一	<i>yī</i>	n.	u, un/a	HSK 1
二	<i>èr</i>	n.	dos, s'usa només quan ens referim al número en sí (per exemple, quan diem números de telèfon)	HSK 1
两	<i>liǎng</i>	n.	dos/dues, s'usa per quantitats d'alguna cosa: dues persones (两个人), dos estudiants (两个学生), dos professors (两位老师). Per tant, 两 sempre va seguit d'un classificador. En canvi, mai trobarem un classificador darrera de 二.	HSK 1
三	<i>sān</i>	n.	tres	HSK 1
四	<i>sù</i>	n.	quatre	HSK 1

五	wǔ	n.	cinc	HSK 1
六	liù	n.	sis	HSK 1
七	qī	n.	set	HSK 1
八	bā	n.	vuit	HSK 1
九	jiǔ	n.	nou	HSK 1
十	shí	n.	deu	HSK 1

Text IV – 课文四 (kèwén sì)

你们好。我是 Pedro。我是西班牙人。我在中国工作，我的工作
 Nǐmen hǎo. Wǒ shì Pedro. Wǒ shì Xībānyárén. Wǒ zài Zhōngguó gōngzuò, wǒ de

工作是记者。我还在中国大学学习中文。

gōngzuò shì jìzhě. Wǒ hái zài Zhōngguó dàxué xuéxí Zhōngwén.

我家不大，也不小，有五个人。我有爸爸、妈妈、一个
 Wǒ jiā bú dà, yě bù xiǎo, yǒu wǔ ge rén. Wǒ yǒu bàba, māma, yí ge

弟弟和一个姐姐。我爸爸在医院工作，他是医生。妈妈是
 dìdì hé yí ge jiějie. Wǒ bàba zài yīyuàn gōngzuò, tā shì yīshēng. Māma shì

小学老师。弟弟是大学生。姐姐是律师，她的先生是
 xiǎoxué lǎoshī. Dìdì shì dàxuésheng. Jiějie shì lǚshī, tā de xiānsheng shì

日本人。他们有一个女儿。

Rìběnrén. Tāmen yǒu yí ge nǚér.

我还有女朋友，她是英国人。我女朋友也在大学学习

Wǒ hái yǒu nǚpéngyou, tā shì Yīngguó rén. Wǒ nǚpéngyou yě zài Zhōngguó xuéxí

中文。他的中文很好。

Zhōngwén. Tā de Zhōngwén hěn hǎo.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

在	zài	prep.	a, en	HSK 1
还	hái	adv.	encara, a més	HSK 2
大	dà	adj.	gran	HSK 1
小	xiǎo	adj.	petit/a	HSK 1
五	wǔ	n.	cinc	HSK 1
医院	yīyuàn	n.	hospital	HSK 1

律师	<i>lǜshī</i>	n.	advocat/ada	HSK 4
律	<i>lǜ</i>	n.	lleï	-
师	<i>shī</i>	n.	mestre/a	-
女朋友	<i>nǚpéngyou</i>	n.	xicota	-
英国人	<i>Yīngguórén</i>	n.	persona anglesa, anglès/esa	-

La família – 家庭 (*jiātíng*)

爸爸	<i>bàba</i>	n.	papà, pare	HSK 1
妈妈	<i>māma</i>	n.	mamá, mare	HSK 1
哥哥	<i>gēge</i>	n.	germà gran	HSK 2
弟弟	<i>dìdi</i>	n.	germà petit	HSK 2
姐姐	<i>jiějie</i>	n.	germana gran	HSK 2
妹妹	<i>mèimei</i>	n.	germana petita	HSK 2
先生	<i>xiānsheng</i>	n.	marit	HSK 1
太太	<i>tàitai</i>	n.	muller	HSK 5
儿子	<i>érzi</i>	n.	fill	HSK 1
女儿	<i>nǚ'ér</i>	n.	filla	HSK 1
爷爷	<i>yéye</i>	n.	avi patern	HSK 3
奶奶	<i>nǎinai</i>	n.	àvia paterna	HSK 3
叔叔	<i>shūshu</i>	n.	oncle patern; s'usa també en general per referir-se a homes de la generació dels pares	HSK 3
阿姨	<i>āyí</i>	n.	tia materna; s'usa també en general per referir-se adones de la generació dels pares	HSK 3

Unitat 5

我喝一杯茶吧!

Shu-ching Liao Pan
David Martínez-Robles
Nuria Pitarque Ledesma

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Text I – 课文一 (kèwén yī)

马大为： 请问，大学的咖啡馆在哪儿？

Mǎ Dàwèi: Qǐngwèn, dàxué de kāfēiguǎn zài nǎr?

小姐： 咖啡馆在楼上。

Xiǎojiě: Kāfēiguǎn zài lóushàng.

马大为： 谢谢。

Mǎ Dàwèi: Xièxie.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

咖啡馆	kāfēiguǎn	n.	cafeteria	-
馆	guǎn	suf.	suffix usat per alguns establiments (ex: cafeteria, teteria, biblioteca)	-
哪儿	nǎr	pr. int.	on?, a quin lloc?	HSK 1
楼上	lóushàng	n.	el pis de dalt	-
楼	lóu	n.	pis, edifici	HSK 3
上	shàng	adv./v.	a dalt; pujar	HSK 1

Text II – 课文二 (kèwén èr)

马大为、王平和朋友在咖啡馆。

Mǎ Dàwèi, Wáng Píng hé péngyou zài kāfēiguǎn.

王平：大为，我们在这儿。

Wáng Píng: Dàwèi, wǒmen zài zhèr.

马大为：对不起，我来晚了。

Mǎ Dàwèi: Duìbuqǐ, wǒ lái wǎn le.

王平：没关系。你要喝点儿什么？

Wáng Píng: Méiguānxi. Nǐ yào hē diǎnr shénme?

马大为：我要一杯咖啡。你呢？你要喝什么？

Mǎ Dàwèi: Wǒ yào yì bēi kāfēi. Nǐ ne? Nǐ yào hē shénme?

王平：我要喝一杯茶，还要一瓶水。

Wáng Píng: Wǒ yào hē yì bēi chá, hái yào yì píng shuǐ.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

这儿	zhèr	adv. l.	aquí	-
对不起	duìbuqǐ	exp.	perdó, disculpa	HSK 2
来晚了	lái wǎn le	exp.	haver arribat tard	-
来	lái	v.	venir	HSK 1
晚	wǎn	adj.	tard; vespre	-
没关系	méiguānxi	exp.	no passa res, no és res	HSK 1
点儿	diǎnr	adv.	una mica; la forma 一点 (yìdiǎn) o 一点儿 (yìdiǎnr) és equivalent.	HSK 1
点	diǎn	n.	punt	HSK 1

杯	<i>bēi</i>	clas.	<i>classificador per begudes (tassa)</i>	-
杯子	<i>bēizi</i>	n.	copa, tassa	HSK 1
瓶	<i>píng</i>	clas.	<i>classificador per begudes (ampolla)</i>	-
瓶子	<i>píngzi</i>	n.	ampolla	HSK 3
水	<i>shuǐ</i>	n.	aigua	HSK 1

Llocs – 地方 (*dìfāng*)

这儿	<i>zhèr</i>	adv. l.	aquí; la forma 这里 és equivalent.	-
那儿	<i>nàr</i>	adv. l.	allà; la forma 那里 és equivalent.	-
哪儿	<i>nǎr</i>	pr. int.	on?; la forma 哪里 és equivalent.	HSK 1

Text III – 课文三 (kèwén sān)

林可心：十月五号是星期几？

Lín Kěxīn: Shí yuè wǔ hào shì xīngqī jǐ?

王平：是星期五。

Wáng Píng: Shì xīngqī wǔ.

林可心：你那天晚上怎么样？你有空吗？我请你

Lín Kěxīn: Nǐ nà tiān wǎnshang zěnmeyàng? nǐ yǒukòng ma? Wǒ qǐng nǐ

吃晚饭。

chī wǎnfàn.

王平：好，可是...你为什么请我吃晚饭？

Wáng Píng: Hǎo, kěshì ... nǐ wèishénme qǐng wǒ chī wǎnfàn?

林可心：因为十月五号是我的生日。

Lín Kěxīn: Yīnwèi shí yuè wǔ hào shì wǒ de shēngrì.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

月	yuè	n.	mes, lluna	HSK 1
号	hào	n.	número, dia	HSK 1
星期	xīngqī	n.	setmana	HSK 1
星期五	xīngqīwǔ	n.	divendres	-
星	xīng	n.	estel	-
期	qī	n.	període	-
天	tiān	n.	dia, cel	-
晚上	wǎnshang	n.	nit	HSK 2

有空	yǒukòng	v + o	tenir temps lliure	-
空	kōng	n./adj.	buit	HSK 4
请	qǐng	v	convidar	HSK 1
吃	chī	v	menjar	HSK 1
晚饭	wǎnfàn	n.	sopar	-
饭	fàn	n.	menjar, arròs	-
为什么	wèishénme	pr. int.	per què?	HSK 2
因为	yīnwèi	conj.	perquè	HSK 2
生日	shēngri	n.	aniversari	HSK 2
日	ri	n.	dia, sol	HSK 2

La setmana – 星期 (xīngqī)

星期一	xīngqīyī	n.	dilluns	-
星期二	xīngqīèr	n.	dimarts	-
星期三	xīngqīsān	n.	dimecres	-
星期四	xīngqīsì	n.	dijous	-
星期五	xīngqīwǔ	n.	divendres	-
星期六	xīngqīliù	n.	dissabte	-
星期天	xīngqītiān	n.	diumenge (seria incorrecte dir *星期天)	-
星期日	xīngqīrì	n.	diumenge; és equivalent a 星期天, tot i que 星期日 és més habitual del registre escrit.	-

Els mesos – 月份 (yuèfèn)

一月	yíyuè	gener	-
----	-------	-------	---

二月	èryuè	febrer	-
三月	sānyuè	març	-
四月	sìyuè	abril	-
五月	wǔyuè	maig	-
六月	liùyuè	juny	-
七月	qīyuè	juliol	-
八月	bāyuè	agost	-
九月	jiǔyuè	setembre	-
十月	shíyuè	octubre	-
十一月	shíyíyuè	novembre	-
十二月	shíèryuè	desembre	-

Avui, ahir, demà – 今天、昨天、明天 (*jīntiān, zuótiān, míngtiān*)

今天	jīntiān	avui	HSK 1
昨天	zuótiān	ahir	HSK 1
明天	míngtiān	demà	HSK 1

Unitat 6

她在咖啡馆工作 (复习)

Shu-ching Liao Pan

David Martínez-Robles

Nuria Pitarque Ledesma

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Text – 课文 (kèwén)

马心心是我的好朋友。她二十二岁。她是大学生。她家有

Mǎ Xīnxīn shì wǒ de hǎopéngyou. Tā èrshíèr suì. Tā shì dàxuésheng. Tā jiā yǒu

四个人：爸爸、妈妈、弟弟和她。她爸爸在医院工作。

sì gè rén: bàba, māma, dìdi hé tā. Tā bàba zài yīyuàn gōngzuò.

妈妈在大学工作。她弟弟也是大学生。弟弟十九岁，他在

Māma zài dàxué gōngzuò. Tā dìdi yě shì dàxuésheng. Dìdi shíjiǔ suì, tā zài

大学学习英国文学。

dàxué xuéxí Yīngguó wénxué.

马心心在大学学习西班牙文学。可是她除了学习以外，还

Mǎ Xīnxīn zài dàxué xuéxí Xībānyá wénxué. Kěshì tā chúle xuéxí yǐwài, hái

要工作。他星期一、三下午在大学的咖啡馆工作。因为她

yào gōngzuò. Tā xīngqī yī, sān xiàwǔ zài dàxué de kāfēiguǎn gōngzuò. Yīnwèi tā

喜欢中国文化，所以她学习中文。她星期二和星期四下午

xǐhuan Zhōngguó wénhuà, suǒyǐ tā xuéxí Zhōngwén. Tā xīngqī'èr hé xīngqī'sì xiàwǔ

四点有中文课。

sì diǎn yǒu Zhōngwén kè.

星期六是马心心的生日，我们晚上八点要一起去吃饭。她

Xīngqīliù shì Mǎ Xīnxīn de shēngri, wǒmen wǎnshang bā diǎn yào yìqǐ qù chīfàn. Tā

喜欢日本菜，所以我要请她吃日本饭。

xǐhuan Riběn cài, suǒyǐ wǒ yào qǐng tā chī Riběn fàn.

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

十	shí	n.	deu	HSK 1
岁	suì	n.	anys (d'edat)	HSK 1
文学	wénxué	n.	literatura	HSK 5
除了…以外	chúle... yǐwài	conj.	a més de...	HSK 3

下午	<i>xiàwǔ</i>	n.	tarda	HSK 1
下 午	<i>xià</i>	adv./v.	a baix; baixar	HSK 1
	<i>wǔ</i>	n.	migdia	-
课	<i>kè</i>	n.	classe, lliçó	HSK 5
菜	<i>cài</i>	n.	plat, menjar, verdures	HSK 1

Repàs – 复习 (fùxí)

A continuació repassarem alguns dels temes d'escriptura, lèxic i sintaxi estudiats a les unitats 4, 5 i 6, tant pel que fa referència a l'escriptura com al lèxic o la gramàtica

A. L'estructura possessiva

La possessió s'indica amb la partícula 的. L'estructura és la següent:

Nom (“posseïdor”) + 的 + Nom (allò “posseït”)

Cal recordar que en xinès, tot allò que modifica el nom va abans que aquest, com és també el cas dels possessius. Exemples:

我们的老师
他们的医生
你的照片
老师的朋友
朋友的老师
你爸爸的咖啡馆
林律师的生日
你的工作
医生的女朋友
老师的工作

L'única excepció la trobem en les relacions familiars, quan 的 ha d'aparèixer entre un pronom personal i un nom (de relació familiar); en aquest cas no cal posar-lo. Exemples:

我爸爸
你哥哥

Però en canvi, sí es posa 的 en el casos de relacions familiars en què en lloc de pronoms s'usen noms:

老师的哥哥
我朋友的爸爸

B. Complements de lloc i de temps

Els complements sempre precedeixen el verb, i habitualment van ubicats després del subjecte.

(B.1) L'estructura del complement de lloc és:

S+ CLloc (在+Lloc) + V + O

Exemples (el CLloc apareix subratllat):

她在医院工作。

医生在哪儿吃晚饭?

我们在咖啡馆学习中文，好吗?

我爸爸在中国有三个好朋友。

我在楼上有你的照片。

(B.2) La posició del complement de temps és similar. L'estructura és la següent:

S+ CTemps + V + O

Exemples (el CTemps apareix subratllat):

你星期三有空吗?

我一月没有中文课。

你下午做什么?

我下午要看照片。我们一起看，好吗?

Ara bé, quan en l'oració hi ha una preposició (和, 在), el complement de temps acostuma a anar davant la preposició (atès que les preposicions en xinès habitualment són també verbs):

我晚上和我女朋友一起吃饭。

我们今天晚上在楼上看照片，好吗?

C. Expressions amb números

Hem vist ja diversos contextos en què s'usen els números amb freqüència.

(C.1) En primer lloc, per expressar quantitats, cal sempre posar un classificador entre el número i el nom:

Núm. + class. + N

Exemples:

三个记者
一位老师
四个星期
两杯茶
一瓶啤酒
十个孩子

(C.2) Els números també s'usen molt en les expressions de temps, com els dies de la setmana o els mesos.

Exemples:

四月二号是星期三吗?
我们星期三没有课。
二月有几天? *

Fixa't, però, en les següents expressions i pensa en la diferència de significat que hi ha entre elles:

星期三
三个星期

四月
四个月

En cada cas, la primera expressió fa referència a un moment (dimecres, abril) mentre la segona indica una quantitat de temps (tres setmanes, quatre mesos).

* Es considera que 天 actua com a classificador temporal, i per això no és necessari afegir-hi un altre classificador. Per exemple: 一个星期有七天 (una setmana té set dies). Seria incorrecte dir *几个天 o *七个天.

(C.3) Els números també apareixen en les expressions d'edat:

我的女儿八岁。*

我的中文老师二十四岁。

D. Pronoms interrogatius – 疑问代词 (yíwèn dàicí)

A les unitats 4-6 han aparegut tres nous pronoms interrogatius:

interrogatiu	pinyin	significat	exemples d'ús
几	jǐ	quants? *fixa't que sempre va seguit d'un classificador *a més s'usa en les expressions de temps interrogatives	<ul style="list-style-type: none"> • 你有几个朋友? • 我给你们几杯茶? • 一个月有几个星期? • 今天是星期几? • 你的生日是几月? • 你弟弟几岁?
哪儿	nǎr	on?	<ul style="list-style-type: none"> • 你妈妈在哪儿? • 学校在哪儿? • 你们在哪儿学习日文? • 你在哪儿有咖啡?
为什么	wèishénme	per què?	<ul style="list-style-type: none"> • 你为什么请我的女朋友吃晚饭? • 我们的学校为什么没有名字? • 你为什么很忙? • 你为什么 not 喝咖啡?

E. Radicals – 部首 (bùshǒu)

En les sis primeres unitats han aparegut entre d'altres els següents radicals, que cal reconèixer i recordar.

* De manera similar a 天, 岁 és un classificador per l'edat, de manera que no cal ni es pot posar un segon classificador.

radical	significat	traços	usos	caràcters
土	terra	3	Radical que pot aparèixer a la part esquerra o inferior de caràcters que molt sovint no mantenen cap relació semàntica amb el seu significat.	在
口	tancat	3	Encercla caràcters d'un gran ventall de camps semàntics.	国,因,四
彳	pas	3	Apareix sempre a l'esquerra de caràcters que sovint tenen un significat vinculat amb caminar o transitar.	律
饣	menjar	3	Radical molt freqüent i universalment utilitzat a la part esquerra de caràcters que tenen a veure amb el món de l'alimentació.	馆,饭
氵	aigua	3	Apareix l'esquerra en caràcters que sovint fan referència a líquids o begudes. Cal no confondre'l amb el radical de "gel" (冫).	法,没
宀	sostre	3	A la part superior de caràcters que molt sovint han perdut una vinculació semàntica amb el significat de sostre. No confondre'l amb el radical "coberta", que també apareix a la part superior dels caràcters (com 高).	空
辶	anar	3	Apareix com a base d'alguns radicals que tenen sovint vinculació amb el significat de caminar o anar.	这,迎,还
灬	foc	4	Sempre apareix a la part inferior dels caràcters, que sovint tenen a veure amb accions que es realitzen amb foc.	照,点

F. Abans de passar a la següent unitat...

A continuació hi ha diverses qüestions que majoritàriament has de ser capaç de respondre si has assimilat suficient les unitats 1 a 6. Si tens dubtes, repassa l'apartat o el vocabulari corresponents abans de passar a la següent unitat.

- Saps quina és la posició dels complements en xinès? Quina posició ocupen en l'oració el Complement de temps i el Complement de lloc? I com es forma el complement de temps?
- Saps explicar en xinès...
 - per quantes persones està formada la teva família i qui són?
 - com es compta de l'u al deu?
 - què vols prendre?
 - la teva edat?
 - quan és el teu aniversari?
- Saps preguntar a algú...
 - la seva edat?
 - quan és el seu aniversari?
 - si vol anar a prendre una beguda amb tu?

- per què estudia xinès?, per què et convida a sopar?, per què li agrada una persona determinada?
- quants professors té?, quants periodistes / metges coneix?
- Coneixes aquests radicals: 口, 钅, 日, 讠, 艹, 辶, 心, 亻, 女, 子, 宀? Saps què volen dir? Quines paraules coneixes que l'incloguin? Intenta escriure'n totes les que puguis de cada un d'ells
- Coneixes els diferents canvis de to que experimenta un 3er to? Recordes paraules que en siguin un exemple? I saps diferenciar entre el 2n i el 3er to? Escriu i pronuncia paraules que en mostrin la diferència.
- Saps escriure el pinyin (amb el to inclòs) de les següents paraules? Saps pronunciar-les en veu alta? En coneixes el significat?

谁	记者	四
也	日本人	认识
晚上	要	文学
所以	那	怎么样
请问	常常	大学生
医院	都	女儿
可是	水	再见
法国人	工作	对不起
她们	生日	因为

- Com diries en xinès?
 - Vull prendre una mica de te.
 - A casa meva som cinc.
 - A què es dedica el teu pare?
 - El seu germà gran és periodista.
 - M'agraden les teves fotos.
 - La meva escola és gran.
 - Al vespre no tinc classe.
 - El meu amic i el seu professor sopen a l'escola.

Unitat 7

我两点在学校等你

Shu-ching Liao Pan
David Martínez-Robles
Nuria Pitarque Ledesma

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Text I – 课文一 (kèwén yī)

王平：林可心，我十月五号晚上没有空，所以我们

中午 去吃饭怎么样？

zhōngwǔ qù

林可心：好。你喜欢吃什么？西班牙菜还是中国菜？

hái shì

王平：我们去吃中国菜，怎么样？

林可心：好！

王平：几点？

diǎn

林可心：我两点在学校 等你，好不好？

liǎng

xuéxiào děng

王平：好，两点钟。

diǎnzhōng.

林可心：那星期五见！

jiàn

王平：再见！

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

中午	zhōngwǔ	n.	migdia (entre les 12 i les 14h)	HSK 3
午	wǔ	n.	migdia (les 12 en punt)	-
去	qù	v.	anar	HSK 1
还是	háishi	conj. int.	o (conjunció disjuntiva interrogativa: un o l'altre?)	HSK 3

点(钟)	<i>diǎn(zhōng)</i>	clas.	punt, hora	HSK 1
学校	<i>xuéxiào</i>	n.	escola	HSK 1
两	<i>liǎng</i>	n.	dos/dues (només s'usa amb classificadors)	HSK 2
等	<i>děng</i>	v.	esperar	HSK 2
见	<i>jiàn</i>	v.	veure	-

Text II – 课文二 (kèwén èr)

马大为： 你好，可心。你去哪儿？

林可心： 我去学校的图书馆。
túshūguǎn

马大为： 怎么了？你明天有考试吗？
Zěnmēle míngtiān kǎoshì

林可心： 明天没有考试不能去图书馆吗？再说我一直都
néng zàishuō yìzhí
是认真的学生。我常常去图书馆学习。
rènzhēn

马大为： 今天是星期六，你怎么会去图书馆学习？你去
zěnmē huì
图书馆的电脑中心，不是吗？你去上网吧！
diànnǎo zhōngxīn shàngwǎng

林可心： 你怎么知道？
zhīdào

马大为： 怎么会不知道？你每个星期六都要上网和你的
nán péngyou liáotiān
男朋友聊天。

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

图书馆	túshūguǎn	n.	biblioteca	HSK 1
图	tú	n.	dibuix, gràfic	-
	书	shū	n.	llibre
怎么了	zěnmēle	exp.	què passa? quin problema hi ha? com és això?	-

明天	<i>míngtiān</i>	n.	demà	HSK 1
明	<i>míng</i>	adj.	brillant	-
考试	<i>kǎoshì</i>	n.	examen	HSK 2
能	<i>néng</i>	v.	poder	HSK 1
再说	<i>zàishuō</i>	conj.	a més	-
说	<i>shuō</i>	v.	parlar, dir	HSK 1
一直	<i>yízhí</i>	adv.	sempre, de manera continuada	HSK 3
认真	<i>rènzhēn</i>	adj.	aplicat, diligent	HSK 3
怎么	<i>zěnmē</i>	pr. int.	com és que...?, com?	HSK 1
会	<i>huì</i>	v.	poder, existir la possibilitat	HSK 1
电脑	<i>diànnǎo</i>	n.	ordinador	HSK 1
电	<i>diàn</i>	n.	electricitat	-
脑	<i>nǎo</i>	n.	cervell	-
中心	<i>zhōngxīn</i>	n.	centre	HSK 5
上网	<i>shàngwǎng</i>	v + o	connectar-se a internet, navegar (per internet)	HSK 3
网	<i>wǎng</i>	n.	xarxa	-
知道	<i>zhīdào</i>	v.	saber	HSK 2
男朋友	<i>nán péngyou</i>	n.	xicot	-
男	<i>nán</i>	adj.	masculí	HSK 2
聊天	<i>liáotiān</i>	v+o	conversar, parlar, xerrar	HSK 3

Unitat 8

明天是我朋友的生日

(复习)

Shu-ching Liao Pan

David Martínez-Robles

Nuria Pitarque Ledesma

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Text - 课文 (kèwén)

今天是星期五。我早上有三节课：一节中文语法课一节口语课和一节文化课。口语课很有意思。因为我们的口语老师只会说中文，所以我们要一直说中文。大家都喜欢上口语课。

Jīntiān zǎoshang jié yǔfǎ
kǒuyǔ yǒu yìsi
shuō
shàng kè

我们两点下课。我和同学一起去大学的咖啡馆吃饭。因为不太贵，也很好吃，所以我们都喜欢去咖啡馆吃饭、喝咖啡、聊天。

xiàkè
guì hǎochī

下午我们只有一节中国文化课。五点我去上网，和朋友、家人聊天。因为我哥哥在德国学习，所以我们也常常一起上网聊天。

Déguó

明天是星期六，是我好朋友马大为的生日，所以他请我们明天晚上去吃晚饭，可是我们的好朋友王平没有空。因为他是记者，常常要工作，明天他很忙，所以不能来。

晚上我们要一起去喝中国茶、聊天。

Vocabulari – 生词 (shēngcí)

今天	<i>jīntiān</i>	n.	avui	HSK 1
早上	<i>zǎoshang</i>	n.	matí	HSK 2
早	<i>zǎo</i>	adj.	d'hora, matí	-
节	<i>jié</i>	clas.	classificador per indicar seccions (classes, vagons...)	HSK 4
语法	<i>yǔfǎ</i>	n.	gramàtica, sintaxi	HSK 4
口语	<i>kǒuyǔ</i>	n.	llengua oral	-
口	<i>kǒu</i>	n.	boca	HSK 3
语	<i>yǔ</i>	n.	llengua, idioma	-
有意思	<i>yǒu yìsi</i>	adj.	interessant	-
意思	<i>yìsi</i>	n.	sentit, significat	HSK 2
说	<i>shuō</i>	v	parlar, dir	HSK 1
上课	<i>shàngkè</i>	v+o	començar les classes, fer classe	-
下课	<i>xiàkè</i>	v+o	acabar les classes	-
贵	<i>guì</i>	adj.	car/a	HSK 2
好吃	<i>hǎochī</i>	adj.	bo/na (de sabor), deliciós/osa	HSK 2
德国	<i>Déguó</i>	n.	Alemanya	-

Repàs – 复习 (fùxí)

A continuació repassarem alguns dels temes que hem treballat durant aquest curs, posant especial atenció a les dues últimes unitats.

A. Verbs optatius

En xinès hi ha diversos verbs, coneguts com a optatius, que actuen generalment modificant altres verbs i serveixen per expressar interès, capacitat, possibilitat, etc. És el cas d'alguns verbs ja estudiats, com 要, 能, 会, 喜欢...

Quan no són el verb principal d'una oració, aquests verbs apareixen sempre precedint el verb principal o la preposició, si n'hi ha (veure el següent apartat B). A més, alguns d'aquests verbs poden anar modificats directament per un adverbi d'intensitat (com 很):

我喜欢学习中文。(Li agrada estudiar xinès)

我很喜欢学习中文。(Li agrada molt estudiar xinès)

他会说中文。(Sap parlar xinès)

他很会说中文。(Parla el xinès molt bé)

En canvi, la resta de verbs no poden ser modificats d'aquesta manera. Per exemple, seria incorrecte dir *他很吃饭 per dir "menja molt". Per aquest tipus d'oracions cal usar un tipus de complement que s'estudiarà el proper curs.

B. Modificadors del nom

En xinès, tots els modificadors precedeixen sempre al substantiu, es tractant d'estructures possessives com d'adjectius. Generalment, els modificadors van units al nom amb la partícula 的:

很好的朋友

他们的朋友

有意思的照片

老师的照片

Només en alguns casos no cal posar la partícula 的: en les estructures possessives, quan es tracta de relacions familiars molt directes; en el cas d'adjectius molt simples (especialment en expressions lexicalitzades); i en el cas de les nacionalitats:

我爸爸妈妈
一个好人
好吃的中国饭

C. Els elements de l'oració xinesa

L'ordre bàsic de l'oració xinesa és:

S + V + O

他上课。

En el cas de les oracions de predicat adjectival, l'ordre és:

S + 很 + Adj.

日本菜很好吃。

Aquesta estructura bàsica pot incorporar altres elements: diversos objectes, adverbis, complements, modificadors nominals, etc.

Objecte modificat: 他上中文课。

Complement de Lloc: 他在中国上中文课。

Complement de Temps: 他八月上中文课。

Comp. de Lloc i Temps: 他八月在中国上中文课。

Adverbi: 他们一起上中文课。

Tots els anteriors: 他们八月在中国一起上中文课。

És a dir, l'estructura més complexa és

S + C. Temps + C. Lloc + V + O

La posició d'aquests elements pot canviar quan hi ha preposicions (在, 和). Com que les preposicions xineses són ahora verbs, en l'oració mantenen les funcions sintàctiques d'un verb, de manera que els adverbis i complements les modifiquen directament.

我和他们上中文课。

Complement de Lloc: 我在中国和他们上中文课。

Complement de Temps: 我八月和他们上中文课。

Adverbi: 我常常和他们上中文课。

Tots els anteriors: 我八月在中国常常和他们上中文课。

Quan hi ha verbs optatius, aquests apareixen modificant directament el verb o, en cas que n'hi hagi, la preposició:

他喜欢上中文课。

他八月要在中国上中文课。

我喜欢和他们上中文课。

D. Estructures locatives

Per indicar el lloc en que s'esdevé una acció hem vist dues estructures: la del Complement de Lloc i la de l'oració amb 去.

Complement de Lloc: S + C Lloc (在 + lloc) + V + O

Oració amb 去: S + 去 + Lloc + V + O

És important entendre la diferència d'ús, ja que les oracions amb 去 no poden portar Complement de Lloc (no porten mai 在).

他喜欢在学校学校上网。 (Li agrada connectar-se a Internet a l'escola)

他喜欢去学校上网。 (Li agrada anar a l'escola per connectar-se a Internet)

我常常在咖啡馆和朋友聊天。 (Sovint xerro amb els amics a la cafeteria)

我常常去咖啡馆和朋友聊天。 (Vaig sovint a la cafeteria per xerrar amb els amics)

Les oracions amb 去 inclouen dues clàusules; la primera indica el lloc on es va i la segona l'objectiu de la primera.

E. Estructures interrogatives

En aquest curs hem vist les següents formes de formular qüestions en xinès mandarí:

Frase interrogativa amb 吗:

S + V + O + 吗?

S + Adj. + 吗?

La partícula interrogativa 呢:

S + 呢?

La disjunció interrogativa 还是:

你喜欢喝咖啡还是喝茶?

你们喜欢上电脑课还是中文课?

Pronoms interrogatius. Hem estudiat els següents:

interrogatiu	significat	exemples d'ús
什么 shénme	què?, com?, quin?	• 你们上什么课?
谁 shéi	qui?	• 这是谁的照片?
哪 nǎ	quin? (cal classificador)	• 哪个人是你的老师?
几 jǐ	quants? (cal classificador)	• 今天是三月几号?
哪儿 nǎr	on?	• 我的电脑在哪儿?
为什么 wèishénme	per què?	• 你为什么星期天去学校?
怎么样 zěnmeyàng	què tal?, com està?, què et sembla?	• 你们学校的图书馆怎么样?
怎么 zěnmé	com?	• 你怎么不去上课?

F. Classificadors

Els classificadors s'usen sempre que es designen quantitats d'una cosa (és a dir, s'usen números), quan s'usen els demostratius 这 i 那, i amb alguns interrogatius (com 哪 i 几). Fins ara hem vist els següents classificadors:

classificador	pinyin	usos
个	ge	classificador general, s'usa amb tot tipus de substantius que no requereixen un classificador específic.
位	wèi	classificador per persones per indicar respecte o admiració
杯	bēi	classificador per begudes amb el significat de tassa o copa
瓶	píng	classificador per begudes amb el significat d'ampolla
节	jié	s'usa per indicar segments o elements d'una mida regular
天	tiān	classificador temporal per indicar dies
岁	sui	classificador temporal per indicar anys d'edat; només s'usa precedit de números
点	diǎn	classificador temporal per indicar hores; només s'usa precedit per números

G. Radicals – 部首 (bùshǒu)

Durant aquest curs hi ha diversos radicals que fins ara no havíem destacat i que cal reconèixer.

radical	significat	traços	usos	caràcters
冂	límit	2	Radical molt freqüent que apareix emmarcant els caràcters, tot i que generalment no els aporta significat.	网
山	muntanya	3	Freqüentment a l'esquerra dels caràcters, tot i que també pot aparèixer a la part superior o inferior, de vegades en caràcters que fan referència a accidents geogràfics.	岁
纟	seda	3	Radical que acostuma a aparèixer, tot i que no necessàriament, en caràcters vinculats amb el món del tèxtil, sempre en la part esquerra.	给

月	carn	4	No confondre aquest radical amb el caràcter 月 (lluna). Tot i que s'escriuen igual, quan es tracta d'un radical té el significat de "carn". Apareix molt sovint en paraules sobre òrgans o parts del cos.	有,能,脑,朋
耳	orella	6	Generalment apareix a l'esquerra de caràcters el significat dels quals té relació amb l'oïda.	聊

H. Abans de passar a la següent unitat...

A continuació hi ha diverses qüestions que majoritàriament has de ser capaç de respondre si has assimilat suficient les unitats 1 a 8.

- Saps distingir els diferents tons del xinès mandarí? Coneixes els diferents tipus de canvi de to? Pensa algunes paraules que mostrin canvis de to.
- Coneixes els números xinesos? Saps escriure'ls? I els dies de la setmana? I els mesos de l'any?
- Com diries en xinès?
 - Avui és el 10 d'octubre
 - Són les 8 de la nit.
 - Quin dia i quin mes vas néixer?
 - Quina edat té la teva filla?
 - El dimecres vols anar a sopar?
- Quants adjectius recordes? Intenta respondre les preguntes següents amb un adjectiu diferent cada una.
 - 中国饭怎么样?
 - 他的女儿怎么样?
 - 你明天有空吗?
 - 中国文学怎么样?
 - 你哥哥怎么样?
 - 我的学校很小, 你的学校呢?
- Saps què volen dir els següents radicals? Escriu el màxim nombre de caràcters que els continguin:

月	艹	辶
彳	口	阝
钅	日	亻
讠	木	女

- Forma oracions completes que incloguin els següents elements:

- 图书馆 / 去
- 朋友 / 吃饭
- 西班牙人 / 中文
- 两个 / 学校
- 哪儿 / 学习
- 一起 / 上网
- 在咖啡馆 / 聊天
- 生日 / 几号
- 先生 / 名字
- 朋友 / 认识